

11 серпня 2022 року №32

KAZATIN.COM

ЗУСТРИЛИСЯ ЧЕРЕЗ 50 РОКІВ ПІСЛЯ ШКОЛИ

с.11

ЩО ЛЮДИ КАЖУТЬ ПРО ПЕРЕЙМЕНУВАННЯ

с.4

«ВУЛИЦЯ Є, А ДОРОГИ — НЕМАЄ». ЯК І ДЕ «ЛАТАЮТЬ» ЯМИ У НАШІЙ ГРОМАДІ?

► Наприкінці червня міська влада повідомила інформацію про ремонтні роботи на дорогах Козятинської ТГ. Через місяць техніка служби автомобільних доріг з'явилася на наших автошляхах

► Розпочали з відрізка дороги Флоріанівка-Йосипівка. А через кілька днів уже «штопали» ями в селі Козятин. Розповідаємо, де саме ремонтують

с.2

РОСТУТЬ КАВУНИ І В НАШОМУ КРАЇ

► Не кожен наважиться вирощувати баштанні культури на своєму городі, вважаючи, що на Поділлі кавуни не ростуть. Що це не так — довів Анатолій Огороднійчук, у якого ми побували на його невеличкому баштані

с.9

ПОРА ГОТУВАТИСЯ ДО ШКОЛИ

► Чи будуть наші діти вчитися у форматі офлайн — поки невідомо, втім необхідні для школи речі батьки купують. Ми поцікавилися, скільки коштують зошити, ручки, рюкзаки і не тільки у Козятині і порівняли з цінами минулого року

с.7

РЕКЛАМА

+38 067 212 16 15
+38 095 805 06 84

Бажаєте продати пай,
оплата за 10 днів

м. Вінниця, вул. Київська, 4, офіс 328
(біля Центрального автовокзалу, друкарня, 3 поверх, вхід зліва)

510916

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць — 37,80 грн | 6 місяців — 210,8 грн
3 місяці — 108,40 грн | 12 місяців — 415,60 грн

Передплатний
індекс 91531

Оформити передплату ви зможете у
будь-якому поштовому відділенні

«ВУЛИЦЯ Є, А ДОРОГИ — НЕМАЄ». ЯК І ДЕ «ЛАТАЮТЬ» ЯМИ?

Вже не яма на ямі ■ Наприкінці червня міська влада повідомила інформацію про ремонтні роботи на дорогах Козятинської ТГ. Через місяць техніка служби автомобільних доріг з'вилася на наших автошляхах. Розпочали з відрізка дороги Флоріанівка-Йосипівка. А через кілька днів уже «штопали» ями в селі Козятині. Розповідаємо, де саме ремонтують

ІРИНА ШЕВЧУК

Нагадаємо нашим читачам, що три громади Хмельницького району беруть участь у фінансуванні ремонтів місцевих доріг. Серед них і Козятинська. Козятинчани з нетерпінням чекали цього ремонту, бо стан дорожнього покриття у нас, м'яко кажучи, бажає бути кращим.

Як ремонтують дорогу Флоріанівка-Йосипівка, ми бачили з фото у дописі міського голови Тетяни Єрмолаєвої. Під цим дописом козятинчани почали писати про проблемні вулиці, з надією, що їх незабаром відремонтують. Зокрема, очільниці громади ставили питання про вулиці Покровську, Центральну. Так, Альона Маковіцька написала: «Цікаво, в селі Козятин вулиця Покровська буде ремонт дороги коли-небудь? Від переїзду до Журавля? За день величезна кількість транспортних засобів там курсує! Яма в ямі навіть для велосипеда! Прохання прийняти міри».

На це запитання Альона отримала відповідь від Тетяни Єрмолаєвої: «Від переїзду в сторону Махаринець — так. В сторону Журавля — ні. Дорога обласного значення, потрібно повністю капітальний ремонт, область не ставить навіть в перелік».

Багато було запитань про Центральну. Так, Олена Кузнецова запитала: «А у вулиці Центральній, що в селі Козятині, є якась надія на ремонт? Бо вулиця є, а дороги немає». На що міський голова відповіла, що це не обласна дорога.

У понеділок, 8 серпня, наші журналісти сфотографували дорожників, які перебралися з технікою у село Козятин. Відремонтували частину Покровської, зачепили відрізок Центральної (біля сільської ради) і повернули на Миру (в бік школи № 9).

Люди почали висловлювати своє обурення, мовляв, відремонтували 200 метрів Центральної і на тому все.

— Та ця ж вулиця у нас як головна, нею їдять «двійка», вона сполучає Іванківці, село Козятин та

Цього тижня дорожники перебралися ремонтувати автомобільне покриття у село Козятин. Станом на 10 серпня відремонтували частину Покровської, Миру та Центральну

місто Козятин. Це ж жах, а не дорога! Читали, що ремонтуватимуть дорогу С-02-08-06 «с. Козятин — Іванківці» (в межах с. Козятин та с. Іванківці) і думали, що це наша Центральна, — висловлювались мешканці села Козятин.

Одна із мешканок вулиці розповіла, як декілька днів тому, через ями на вулиці впала з велосипеда. Вскочила у вибоїну, не втримала руля, сильно вдарилася головою. Через травму кілька днів ходила із синцями, відчувала болі у голові, та такі, що

звернулася за допомогою до лікарів. Після обстеження на КТ у неї виявили струс мозку. Лікування обійшлося у чималу копійку. І все через ями. І на жаль, такі випадки непоодинокі.

Побачивши, як дорожня техніка звернула вбік, люди втратили надію на те, що вулицю відремонтують. Але вже наступного дня, 9 серпня, дорожники знову повернули на Центральну і почали робити ямковий ремонт у бік колишнього «Колгоспу». Не дійшли до магазину «Ірина», зу-

пинились. Чи то дощик завадив, чи може робочий день скінчився.

— Це просто диво якесь. Наші ями асфальтують! Дуже тішимось з цього, — кажуть мешканці Центральної, — і сподіваємось, що її дороблять до кінця. І вже доробляють. У день верстки номера, 10 серпня на вулиці Центральній кипить робота. Тут повно техніки та ремонтників. На наше звернення до них: «Хлопці, засипайте добре ці ями. Дякуємо», вслід почули приємні слова: «Все зробимо, для вашої безпеки»

Біля Козятина загорівся дизель Вінниця-Коростень

ІРИНА ШЕВЧУК

Минула неділя у Козятині виявилась спекотною, і не тільки через погодні умови. Близько півдня 7 серпня по перегону Козятин-Козятин-2, 4 км загорівся дизель-поїзд Вінниця-Коростень. На щастя, пасажирів було небагато і всіх успішно евакуювали.

За інформацією рятувальників, пожежа сталася у машинному відсіку дизеля. Язики полум'я змінив чорний густий дим. Кабіна машиністів згоріла вщент. Сильно постраждав від вогню і вагон, що знаходився поруч.

На місце пожежі приїхали козятинські рятувальники. У складі двох відділень із семи чоловіків. Згодом їм на допомогу прибув і козятинський пожежний поїзд, з черговим караулом.

— Чотири вагони з пасажирами відразу від'їжджали, — розповів газеті начальник Козятинського районного сектору ГУ ДСНС у Вінницькій області Дмитро Світличин. — Загорілося у машинному відділенні, через технічні несправності. В першу чергу евакуювали людей і відправили їх у безпечне місце. Ніхто не постраждав.

Загалом у боротьбі з пожежею дизеля задіяли два відділення козятинської пожежної частини та черговий караул козятинського пожежного поїзда. Гасили і водою, і піною.

Після того, як пожежу дизеля повністю ліквідували, обгоріліця потягнули у наше депо, а згодом, і на Коростень.

Довідка (Вікіпедія)

Дизель-поїзди використовуються для пасажирських перевезень на неелектрифікованих або частково електрифікованих лініях, а також як службовий рухомий склад. Дизельні поїзди складаються із моторних, причіпних і головних вагонів. Моторні вагони обладнані дизельними двигунами, обертовий момент яких через механічну, гідравлічну або електричну передачу передається на колісні пари

моторного вагона. Головні вагони обладнані кабінами управління. Вони, зазвичай, також моторні. Роки будівництва — 1963–2011. В Україні експлуатується на Львівській (частково), Південній та Південно-Західній залізницях. Основні депо, що експлуатують цей тип дизель-поїздів — ТЧ-5 Тернопіль, РПЧ-10 Чернігів (фактично дизелі знаходяться в Коростені) та РПЧ-2 Полтава.

Відновили «Київ-Ясіня»

Інформація за номером поїзда 55
До початку пошуку

Маршрут	Номер поїзда	Періодичність з початкової станції маршруту	Час в дорозі
Київ Ясіня	55	5-21/08/2022 щоденно	16:09
Маршрут руху			
Станція	Час прибуття	Час відходу	
Київ Діп.		15:02	
Фастів-1	16:00	16:02	
Вінниця-1	17:23	17:25	
Вінниця	18:25	18:28	
Хмельницький	20:29	20:44	
Звенигород-Пд.	22:55	23:00	
Полтава	00:50	00:52	
Львів	01:05	01:25	
Івано-Франківськ	03:56	04:16	
Воронеж	05:36	05:41	
Тамбов-Воронеж	06:07	06:12	
Воронеж	06:24	06:29	
Волгоград	06:42	06:44	
Павлоград	06:57	06:59	
Міло	07:11		

АНАСТАСІЯ КВІТКА

З 5 серпня Укрзалізниця відновила курсування поїзда № 55/56 сполученням Київ—Ясіня. Як повідомляє Укрзалізниця у своєму телеграм-каналі, поїзд відправлятиметься з Києва щоденно о 15.02 і прибуватиме до станції Ясіня о 07.11. Зворотно, зі станції Ясіня, поїзд вирушатиме о 17.17 і прибуватиме до Києва о 09.52.

Поїзд робитиме зупинки, зокрема, і у Козятині (о 17.23 та о 07.10 у зворотному напрямку), а також у Вінниці, Хмельницькому, Тернополі, Львові, Івано-Франківську, Яремчі, Ворохті, Ясінях.

Квитки вже доступні в касах вокзалів та онлайн.

САМГОРОДЧАНИ СКАРЖАТЬСЯ НА ГРАФІК АВТОБУСА У КОЗЯТИН

Проблема ■ Мешканці Самгородоцької громади просять допомогти у питанні автобусного сполучення «Вівсяники-Козятин». Люди відрізані від центру громади та не можуть дістатися життєво необхідних інстанцій. Написали до влади звернення, а та, в свою чергу, звернулася за роз'ясненням до козятинського автотранспортного підприємства. Що відповіли перевізники?

АНАСТАСІЯ КВІТКА

На початку липня до Самгородоцької сільської ради надійшло звернення від мешканців Михайлина і депутатів Михайлинського округу та жителів села Вівсяники. У зверненні мешканці села просили допомогти у питанні щодо виділення додаткових рейсів із Вівсяників до міста Козятин, адже автобус за цим маршрутом курсує лише двічі на тиждень, що ніяк не може задовольнити потреби жителів. Також у зверненні йшлося про вирішення питання заїзду рейсового автобуса «Вівсяники-Козятин» до Михайлина, аби люди не були відрізані від центру громади та могли дістатись лікарні, аптеки, банків тощо.

«Враховуючи всі побажання жителів, Самгородоцька сільська рада підготувала відповідне звернення на ім'я директора козятинського автотранспортного підприємства 10514 Альбіни Бірюкової, де просила надати обґрунтовану відповідь стосовно руху автобуса за рейсом «Вівсяники — Козя-

тин», — повідомляє Самгородоцька Територіальна Громада на своїй офіційній сторінці у ФБ.

Днями від козятинського автотранспортного підприємства отримали відповідь з наступним текстом:

«Провівши ґрунтовний аналіз автоперевезення рейсу Вівсяники — Самгородок — Козятин, за червень-липень 2022 року, дійшли висновку, що пасажиропотік зменшився на 70% (у тиждень відповідно максимум 8–12 пасажирів), що підтверджується відповідними фінансовими звітами. За той же звітний період, пасажиропотік до села Михайлин складає 2 пасажирів на тиждень, що також підтверджено відповідними фінансовими звітами. На потреби ЗСУ передали автобуси АТП, які мають більшу пасажиромісткість. Враховуючи вищевикладене, просимо Вас з розумінням поставитись до недоцільності збільшення рейсів за даними напрямками, так як:

це несе невиправдане фінансове навантаження — витрати

У Самгородоцькій сільській раді сформували можливий графік руху автобусних маршрутів. Його направили директору козятинського автотранспортного підприємства для розгляду

на пальне (ціна до сьогоднішнього моменту не є регульованою) перевищують дохід від рейсу; немає достатньої кількості автобусів, які б могли курсувати кожного дня, так як потреби ЗСУ на сьогодні є першочерговим завданням».

«Вранці приїжджаєш у Козятин і не знаєш, куди бігти в першу чергу, щоб не запізнитися на автобус на 12.00»

Така відповідь не задовольнила самгородчан, а навпаки, обурила.

Так, Марія Прадун Микитенко написала: «Не треба списувати все на війну, у мирний час цей перевізник не дотримувався ні графіку рейсів, ні автобуса у нього не було людського, скотовози відправлялись на Вівсянки, а у Михайлин

взагалі з боєм заїжджав. То людей мало, то дорога не така, то просто не хочу. Треба міняти перевізника, святе місце пустим не буває». А Віта Білик стверджує, що на тепер пасажиропотік якраз збільшився у зв'язку з внутрішньо переміщеними особами і додає, що і своїх менше не стало. «Вранці приїжджаєш у Козятин і не знаєш, куди бігти в першу чергу, щоб не запізнитися на 12.00. Самі від себе пасажирів відганяють, бо ж як запізнився, то пішки або ж таксі наймай. Ось така реальність», — пише жінка.

Не погоджується з відповіддю козятинського автотранспортного підприємства і Яна Шевчук. «Який фінансовий звіт? Щоб робити звіт, то продавати квитки слід у касі, а хто коли та кому продавав квиток? От і впливає малий пасажиропотік, збитковий рейс! Коли будуть думати про людей? Шкода, що й це питання залишається відкритим». Разом

з тим Максим Мінаєв запропонував зробити останній автобус з Козятина на села о 18.00, щоб люди могли їздити додому після роботи. Тоді буде перевізнику пасажиропотік і дохід. «А не так як зараз, що і на потяги не встигаєш, і на роботу, а з роботи хоч пішки йти додому. Що заважає вибрати іншого перевізника, який дасть комфортні і безпечні умови перевезень для населення, а не ті, які діють донині?» Висловила свою думку і Олеся Ковалишина: «Було б дуже зручно, щоб з Козятина на Самгородок був рейс після 15 години».

Сподіваємось, що влада і перевізники знайдуть такий вихід із цієї ситуації, який задовольнить потреби в першу чергу людей. У Самгородоцькій сільській раді додають, що сформували можливий графік руху автобусних маршрутів та направили директору козятинського автотранспортного підприємства для розгляду.

Перебувати в укритті та знезаразити себе: алгоритм дій у разі радіаційної аварії

Міністерство охорони здоров'я України надало алгоритм дій у разі радіаційної аварії.

Зважаючи на те, що країна-терорист не дотримується жодних законів та правил ведення війни, кожен українець повинен знати базові правила поведінки у випадку надзвичайної ситуації будь-якого характеру.

1. Перебувайте в укритті

Це може бути підвал або середина будівлі. Радіоактивний матеріал осідає на зовнішній стороні будівель, тому найкраще триматися якомога далі від стін і даху будівлі. Варто також тримати поруч домашніх тварин, не дозволяйте їм гуляти на вулиці. Якщо можливо, залишайтеся в кімнаті без вікон і зовнішніх дверей, зачиняйте вікна та двері, ущільніть отвори підручними засобами (скотч, змочена водою тканина тощо) та викидайте системи вентиляції (кондиціонери або обігрівачі) у вашому будинку. Залишайтеся в укритті, доки офіційна влада не надала інших вказівок.

2. Слідкуйте за офіційними джерелами інформації

Користуйтеся повідомленнями від рятувальників (ДСНС), поліції, місцевої влади. Увімкніть телебачення, радіо, слідкуйте за офіційними каналами місцевої влади. До прикладу, підпишіться на такі канали в Telegram або Facebook.

3. Знезаразьте себе

Зніміть верхній шар одягу. Так ви позбудетеся до 90% радіоактивного матеріалу. Робіть це обережно, аби не розтрусити радіоактивний пил. Помістіть одяг у пластиковий пакет або герметичний контейнер, тримайте його далі від людей і домашніх тварин.

4. Помийтесь, якщо є така можливість

Прийміть душ з милом, голову помийте шампунем. Не використовуйте кондиціонери для волосся, оскільки вони можуть закріпити радіоактивний матеріал на вашому волоссі. Не тріть і не подрапайте шкіру. Якщо можливості прийняти душ немає, вимийте з милом під проточною водою руки, об-

личчя та відкриті частини тіла. Якщо доступу до води немає, скористайтесь вологими серветками, вологою тканиною. Зверніть особливу увагу на руки й обличчя, протріть повіки, вії, вуха.

5. Одягніть чистий одяг

Допоможіть вашим рідним зробити вище перераховані пункти. За можливості робіть це в рукавичках і масці чи респираторі.

БЕЗПЕКА ВОДИ ТА ПРОДУКТІВ

Допоки рятувальники чи влада не повідомили про безпеку водопровідної води, доти лише вода в пляшках залишатиметься не забрудненою.

Кип'ятіння водопровідної води не позбавляє від радіоактивних речовин. Тож майте запас води у пляшках чи інших герметичних контейнерах. Напої у холодильнику теж безпечні для вживання. Вода в інших ємностях у вашому домі, таких як унітаз або водонагрівач, не буде містити радіоактивних речовин. Водопровідну або колодязну воду можна використовувати для миття себе,

а також пакувань з їжею і водою.

Навіть якщо водопровідна вода забруднена, ви все одно можете використовувати її для знезараження. Будь-який радіоактивний матеріал, який потрапляє в поверхневі або підземні води, буде розбавлятися водою і буде безпечним для миття шкіри та одягу. Харчові продукти є безпечними, якщо зберігались у герметичних контейнерах (консерви, банки, пляшки, коробки тощо). Також безпечно є їжа з холодильника та морозильної камери.

Перед відкриттям протріть харчові контейнери вологою тканиною або чистим рушником. Теж саме зробіть із кухонним приладдям перед використанням. Використану тканину чи рушник покладіть у поліетиленовий пакет або герметичний контейнер і залиште у недоступному місці, подалі від людей і тварин.

КОЛИ ВАРТО ПРИЙМАТИ ЙОДИД КАЛІЮ?

Йодид калію — це сіль, схожа на кухонну. У аптеках він

найчастіше продається у формі таблеток. Якщо його приймати вчасно й у визначеному дозуванні, йодид калію блокує поглинання радіоактивного йоду щитоподібною залозою. Це знижує ризик розвитку раку щитоподібною залози та інших її захворювань.

Він не захищає людей від радіації, а захищає тільки щитоподібну залозу від впливу радіоактивного йоду. Тобто захистити себе можливо лише за умови дотримання трьох основних правил — перебувати в укритті, слідкувати за офіційною інформацією та виконувати вказівки органів влади.

Йодид калію слід приймати лише, якщо ви отримали таку вказівку від органів влади чи ДСНС. Приймати йодид калій для «профілактики» без потреби — недопустимо. Це може зашкодити вашому здоров'ю. Також важливо, що йодна профілактика здійснюється одноразово. Тобто вживання йоду зараз не має жодного сенсу.

«ПЕРЕЙМЕНУВАННЯ НЕ НА ЧАСІ. ПОГОВОРИМО ПІСЛЯ ПЕРЕМОГИ»

Актуально ■ Перейменування вулиць, пов'язане з декомунізацією та дерусифікацією, викликало великий резонанс у Козятинській громаді. Ми побували на зібранні громади вулиць 8-го Березня та Олега Кошового, знаємо позицію людей вулиць Ватутіна та Суворова, послушали думку козятинчан на Залізничному

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ідея перейменування вулиць виникла не в Козятинській міській раді. Верховною Радою був прийнятий закон «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки». Текст закону передали до Інституту пам'яті, а ті відправили текст закону з пропозиціями на місця.

Український інститут національної пам'яті підтримує перейменування, які пов'язані з державою-агресором і комуністичним тоталітарним режимом, та водночас закликає причетних осіб на місцях не допустити знищення пам'яті про значущі для країни історичні постаті й події. І ця важлива зміна не може відбуватися поза консультаціями з експертами та діалогом із громадою — наголосили в Інституті пам'яті.

У Козятинській громаді з цього приводу була створена комісія з перейменування вулиць. Вона склала список перейменування 64 вулиць. Щоб дізнатися думку громади, міська рада звернулася по допомогу до голів квартальних комітетів (до речі, нелегітимних). Якось так виходить, що міська рада дає громаді зрозуміти, що вона може обійтися без послуг квартальних комітетів. Але коли міській раді потрібен зв'язок із громадою, без квартальних комітетів обійтися не можуть. Отже, голів квартальних комітетів запросили до міської ради та попросили, щоб вони провели опитування серед громади. Голови квартальних комітетів, озброївшись законом про декомунізацію, папером та ручкою, пішли по своїх дільницях опитувати людей. Ходили з хати в хату, з двору в двір. Те, що вислухали голови квартальних комітетів на свою адресу, залишаємо за дужками. Якщо сказати за лужками — то гаряча була дискусія.

ВУЛИЦЯ КОШОВОГО

Вулицю Олега Кошового ми пройшли з головами квартальних комітетів. Нас запросили через те, що в деяких людей стільки накопало, що вони не вибирають слів. З нами, щоправда, опитування проходило в мирному діалозі.

Переважає більшість мешканців висловились категорично проти перейменування вулиці. Такі кажуть, що Олег Кошовий — лише персонаж Фадеєва.

Ніби в дійсності Кошовий — це звичайний українець, який перебував в організації «Молода гвардія» і був розстріляний німцями за те, що пограбував авто фашистів з різдвяними подарунками.

Була думка, що Кошовий — це взагалі не реальний герой, назву вулиці треба змінювати, тільки робити це зараз не на часі.

— У нас дійсно багато є справжніх героїв. Краще б вулицю до пуття довели, який рік самотужки її ремонтуємо, — казали люди.

Біля одного з будинків розгорілася ціла дискусія. Там людей цікавило, хто буде платити за зміну назви вулиці в документах?

— Моя сестра стикнулася з такою проблемою, коли зміню-

В деяких людей так накопало, що вони не вибирали слів і всі свої біди виливали на голів квартальних комітетів

вали вулицю Леніна на Героїв Майдану, — каже пані Марія. — За теорією, це не мало складати великих проблем, а на практиці моя сестра добре по установах побігала.

— Ми категорично проти і по тій причині, що ми до назви вулиці звикли, — казали люди.

— У мене до вулиці Кошового свій інтерес, я на цій вулиці народився, — каже ще один мешканець, що вигулював песика.

Ще в одній компанії багатоквартирного будинку висловили спільну думку, що не треба поспішати.

— Йде війна, ми зараз повинні думати, як нашої армії допомогти, — казали люди. — Після перемоги будемо перейменовувати вулиці.

Так ми від хати до хати, від будинку до будинку пройшли вулицю Кошового. Почули різні думки. Але всі сходились на тому, що перейменування вулиць під час військових дій у державі не на часі. Є багато важливіших і невирішених проблем.

ВАТУТІНА І СУВОРОВА

На посольку, на вулицях Ватутіна та Суворова голови квартальних комітетів робили опитування самі і знову ж, з їхніх слів, на них став литися бруд, як кажуть, не за адресою. На вулиці Суворова їм сказали, що вони не мають права збирати підписи тому, що квартальні комітети як

Збори мешканців вулиці 8-го Березня з приводу перейменування вулиць

представники влади на місцях, не наділені повнотою влади, а тому є не легітимними. Самі мешканці вулиці Суворова, які прийшли на зібрання з приводу перейменування вулиць, проголосували, щоб міська рада повернула не легітимним головам квартальних комітетів печатки. Чи має таке голосування юридичну силу — важко сказати. Скоріше то нагадування владі, що вона сама чинить неправомірно.

ЗАЛІЗНИЧНЕ

На Залізничному люди кажуть, перейменування вулиць не на часі.

— Як називати вулиці іменами Героїв, поки йде війна, і ми не знаємо, скільки їх може бути? Дай Боже, щоб втрат більше не було, а що якщо вони будуть? Треба дочекатися перемоги, — кажуть у громаді Залізничного.

Щодо голів квартальних комітетів, то свою думку висловила депутат міської ради Наталія Шербатюк.

— Ми на нашому виборчому окрузі з обранням голови квартального комітету все зробили за процедурою, і по цей день голови квартального комітету на Залізничному немає. Залізничне — це не Козятин, тут живуть люди, про яких в центрі міста мало хто знає. Їм потрібно давати довідки і писати людям характеристики. Їх пишу я як депутат міської ради, а повинен цим займатися голова квартального комітету.

Ще ми у Наталії Шербатюк запитали, чи знає вона думку громади щодо перейменування вулиць?

— Ми збиралися з цього питання, — каже депутат. — Громада висловила, що поки йде війна, це не на часі.

Мешканці вулиці О. Кошового проти перейменування вулиць зараз

8 БЕРЕЗНЯ У СЕЛІ КОЗЯТИН

У селі Козятині невідомі особи 2-го серпня близько 10-ї ранку рознесли по домівках папірці, де значилося, що вулиця 8-го Березня переіменувється.

На 11-у годину близько 20 осіб із громади прийшли, щоб поспілкуватися з цього приводу з кимось від влади. Тільки, як виявилось, зустріч призначили, але від влади нікого не було. Постояли люди, поговорили між собою, що вони думають про перейменування.

— Я ще такого не бачив. Наша вулиця спочатку мала назву 8-го марта. В роки незалежності її змінили на 8-го Березня. Восьмого березня свято жінок України, свято солідарності всіх жінок планети за свої права і ніякого

комуністичного минулого тут немає, — каже Віктор Рудь

Почекала громада хвилин 20 представника від влади та зателефонували до старостинського округу.

На іншій стороні мобільного зв'язку людей повідомили, що перейменування вулиць не в їхній компетенції і тому не в силах щось змінити — вулиця підлягає перейменуванню.

— Це питання вже розглядала комісія і воно вже так буде, — сказали у старостинському окрузі.

Почувши таку відповідь, представники громади вирішили йти на прийом до міського голови зі зверненням і підписами мешканців вулиці, що вони проти перейменування.

РАХУНОК ДЛЯ ЗБОРУ КОШТІВ ОДИН, А ІСТОРІЇ ТРАГЕДІЙ — РІЗНІ

Будьте обережні ■ Два тижні тому ми розповідали, що у фейсбуці шириться фейковий пост про збір коштів для дітей, які нібито постраждали від ракетного обстрілу Вінниці. На фото, прикріпленому до допису, хлопчики з Донецька, а саме зображення ще 2015 року. Та, схоже, це не єдиний подібний випадок. На наш чат у телеграм надіслали декілька повідомлень з проханням про допомогу, які змусили нас насторожитися

ОЛЕНА УДВУД

«Добрий вечір, Україно. Благаю, люди, допоможіть», — так починається повідомлення, яке неодноразово надходило на наш чат у телеграмі. Читачка пише, що вона із донькою Яною і сином Ярославом постраждали під час обстрілу вокзалу у Краматорську. У результаті донька залишилася без обидвох ніг, жінка також втратила ногу. Вцілів лише Ярослав і тепер доглядає за мамою і сестрою.

«Потрібні кошти, яких просто немає. На коліні благаю, допоможіть», — йдеться у повідомленні. Нижче вказані реквізити — номери карток у гривні, доларах, євро і раурал.

До повідомлення прикріплене фото мами з дітьми у палаті в лікарні. Жінка без однієї кінцівки, обабіч неї сидить син. На ліжку навпроти — дівчинка без двох ніг.

Таке повідомлення періодично надходило нам у чат в телеграмі впродовж декількох тижнів. А потім з того ж акаунту прийшло інше, в якому описувалася вже зовсім інша історія.

«Люди, допоможіть мені будь ласка! Я була с дітьми в Харкові у родичів, коли почалися обстріли, моя маленька дитина отримала дуже тяжкі опіки! Ми вже перенесли дві тяжкі операції по пересадці шкіри, залишилася ще одна операція і реабілітація и на момент 30 липня сума, яку ми потребуємо, складає 14400 гривень. Я благаю всіх небайдужих хто може допомогти копією! Ми всі батьки і всі віддамо все задля наших дітей, але мій можливості вичерпалися, я зможуся до всіх в кого є можливість допоможіть врятувати дитину, благаю. Всі документи в мене є. Дякую кожному за будь-яку допомогу», — йдеться в повідомленні.

Замість світлина прикріпили фотоколаж, на якому зображення половини обличчя жінки, фото хлопчика з перебинтованими руками, сторінка паспорта на ім'я Лагно Катерини Вікторівни, свідоцтво про народження дитини і виписка з лікарні на ім'я Тимофія Запорожця.

Нашу увагу привернуло не лише те, що ці повідомлення прийшли з одного акаунту. Була ще одна не менш вагома деталь — в обидвох для збору допомоги вказаний ідентичний рахунок.

Через гугл-пошук ми перевірили фото з першого повідомлення, на якому зображена жінка з двома дітьми. На наш запит видало низку статей, в яких розповідається історія родини Степаненків з Донеччини. Наталія та її 11-річні діти Ярослав та Яна 8 квітня були у Краматорську. Того дня рашисти атакували залізничний вокзал. У результаті обстрілу бабуся Ярослава загинула, сестра залишилася без обидвох ніг, а мама втратила одну кінцівку. Яна спершу потрапила до лікарні у Дніпрі, Наталія — у Павлограді. Пізніше їх відправили на лікування до Львова. Світлина, яку надіслали у повідомленні в наш телеграм-чат, з фейсбук-сторінки Першого медичного об'єднання міста Львова.

Тож на фото реальні люди, які справді постраждали через ракетний обстріл у Краматорську, а зараз вони на реабілітації за кордоном, вчать ходити на протезах. Втім користувач, який надіслав те повідомлення в наш

Два тижні тому були фейкові повідомлення про збір коштів нібито для постраждалих від ракетного удару у Вінниці хлопчиків

телеграм-чат, навряд чи має бодай якийсь стосунок до Наталії Степаненко.

Ми спробували пошукати через гугл фото хлопчика з другого повідомлення, втім не отримали жодного результату. Та, схоже, ім'я жінки з паспорта користувачі часто гуляють, тому що коли ми ввели «Катерина Лагно», пошукова система одразу запропонувала нам пов'язаний запит «Лагно Катерина Вікторівна».

Натомість, коли ми ввели «Лагно Катерина Вікторівна» у Фейсбук, отримали цілу низку дописів, які користувач під іменем Anna Novikova поширював у різних групах зі збору допомоги. У кожному дописі — колаж, на якому ті ж світлина, що були на колажі, який додали до повідомлення у нашому телеграм-чаті — хлопчик, сторінка з паспорта і свідоцтво про народження. Текст повідомлення подібний — дитина отримала опіки через обстріл, перенесла дві тяжкі операції, залишилася

Це фото нам надіслали в телеграм-чат разом із повідомленням про збір допомоги. Схоже, його використовують інтернет-шахраї

ще одна операція та реабілітація, тому потрібні кошти. Лиш про Харків нічого не вказано. Натомість рахунок для збору допомоги вже зовсім інший.

Про подібну схему ми писали два тижні тому, коли розповідали про те, що інтернет-шахраї поширюють у фейсбуці фейкові дописи про збір допомоги нібито для хлопчиків з Вінниці, які постраждали через ракетний обстріл.

Також ми вже повідомляли про шахраїв, які використовують фото нашої землячки Діани Цимбарович. В соцмережах почали ширити фейкові пости про допомогу для доньки Тетяни Шевчук. Пишуть, що її донька зазнала значних поранень на війні, захищаючи Україну. Нібито дівчина пішла добровольцем в ЗСУ і потрапила під обстріл рашистів і наразі вона знаходиться в реанімації, не чує на одне вухо, отримала травму ноги та спини. На лікування збирають гроші. При цьому ставлять фото Діани Цимбарович, козятинчанки, яка взимку минулого року потрапила під вантажний поїзд. Дівчині ампутували ліву руку, ногу ж лікарям вдалося врятувати.

Мама дівчини просить не вестися на фейкові сторінки.

«Вже не одноразово бачу такі пости та цю людину, яка використовує мої фото в якості своїх потреб. Прошу не ведіться, це аферисти. Ми кожен раз скар-

А це колаж до іншого повідомлення. Воно прийшло від того ж користувача

жимось на цю людину, але вона кожен раз робить нові акаунти та пише ці безглузді пости. Я не розумію, навіщо наживатися на чужому горі. Мені важко і я не знаю, як з цією людиною впоратись. На жаль, я не знаю, хто це, і її місцезнаходження також не знаю. Заздалегідь кажу вам, — у нас нема ніяких ака-

унтів, окрім цього. Ця людина видає себе за зовсім іншу. Прошу допоможіть їй провчити, щоб вона припинила цю аферу, бо можливо є такі люди, які дійсно вірять в цю маячню. Всім мирного неба над головою», — написала мами Діани Тетяна у фейсбуці в групі Життя до і після: Цимбарович Діана.

Як не потрапити на гачок до шахраїв

— Якщо ви натрапили на публікацію, що стосується збору грошових коштів на допомогу, не кваптеся надсилати гроші, адже вони можуть піти не за призначенням, — говорить старший інспектор з особливих доручень Відділу протидії кіберзлочинам у Вінницькій області Департаменту кіберполіції Нацполіції Богдан Данілов. Якщо ви не впевнені, що ваші грошові кошти підуть на благодійний збір, ви можете перевірити інформацію на офіційному сайті Департаменту кіберполіції у вкладці «StopFraud» за посиланням «<https://cyberpolice.gov.ua/stopfraud/>». Заповнивши рядок пошуку, де після введення номера банківської карти, телефону або посилання на веб-ресурс, буде показано, чи використовуються/

використовувались вказані вами дані шахраями. — Поряд із цим, якщо ви стали жертвою шахрайства чи володієте інформацією про неправомірні дії, повідомте про це працівників Департаменту кіберполіції, використовуючи вкладку «Зворотній зв'язок» або сформуєте звернення та надішліть його на електронну пошту «callcenter@cyberpolice.gov.ua», — продовжує Богдан Данілов. Якщо ви хочете зв'язатися із працівниками Департаменту кіберполіції, то телефонуйте за номером 0800 505 170. А з працівниками Відділу протидії кіберзлочинам у Вінницькій області використовуйте: (0432) 504741. Як пояснює Богдан Данілов, найчастіше збір коштів здійснюється благодійними фондами та органі-

заціями. Як правило, такі установи є юридичними особами, зареєстрованими в Україні чи за кордоном та мають свої установчі і статутні документи. — Для отримання грошових коштів такій організації надають офіційні банківські реквізити, на своїх веб-порталах розміщують ліцензії та установчі документи, — говорить він. — Тому під час переказу грошових коштів через веб-банкінг чи термінали громадянам надається інформація щодо отримувача платежу. Також у кіберполіції створений телеграм-канал для інформування оперативних підрозділів Національної поліції про факти злочинів, скоєних у воєнний час, за цим посиланням: <https://cutt.ly/jZycRuv>.

ЯК ЗАЛІЗНИЧНИК ХОТІВ НАВЧИТИ РОСІЯНОК БОРЩ ВАРИТИ

Свято залізничників ■ Козятин — місто залізничників. До того ж у нашому місті знаходиться навчальний заклад, який готує спеціалістів для залізниці. Вже 20-й рік поспіль ми в першу неділю серпня святкуємо День профспілки залізничників. Правда цього року московити нас позбавили свята і сама залізниця тепер стала для преси закритим об'єктом. Але ж у нас є залізничники, які пішли на заслужений відпочинок і в День їхнього професійного свята ми пішли до них

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Спочатку трохи історії. День залізничника стали відзначати в далекому 1896 році і не у нас. Його святкували 15 червня на день народження імператора Миколи. Саме він започаткував будівництво залізниці у московії.

Від жовтневої революції 1917 року День залізничників зник на 18 років. Відновили його у 1935 році на честь прийому сталіним залізничників у кремлі. З 30 липня 1936 року свято знов стало офіційним. Згодом його перенесли ближче до вихідних, тобто на першу неділю серпня. Не змінилася дата святкування після здобуття Україною у 1991 році Незалежності.

Дату святкування змінили у 2002 році за пропозицією на той час генерального директора Укрзалізниці Георгія Кірпи. Указом Президента України Кучмою перенесли дату свята на 4 листопада. Саме в той день

у Львів прийшов поїзд «Ярослав», який з'єднував 4 міста: Відень, Краків, Перемишль і Львів, і цей день вважався початком історії залізниць в Україні.

Що стосується Дня профспілки залізничників України, то його стали святкувати в день колишнього Дня залізничників, тобто в першу неділю серпня. Станом на 1 січня 2006 року загальна кількість членів профспілки становила 758,9 тис. осіб. Загальна кількість працюючих на підприємствах залізничного транспорту і транспортного будівництва України — 485,0 тис. З них членами профспілки є 476,1 тис. осіб. Охоплення профспілковим членством становить 97,7% працюючих, а сама профспілка залізничників є однією із найбільших профспілкових організацій в Україні.

Володимир Щербатюк — залізничник з досвідом та великим життєвим стажем. Народився Володимир у Білопіль. Після за-

кінчення місцевої восьмирічки 15-річним хлопцем поїхав у сусідній Бердичів навчатися токарній справі. Після завершення навчання був направлений у Фастів на завод хімпродукції. Після військової служби пішов працювати за спеціальністю у Козятинське локомотивне депо. На тяговому підприємстві наш земляк пропрацював недовго. З роками стали підводити ноги і лікарі порадили змінити стоячу роботу на більш рухливу.

— Так я перейшов у ПЧ-7 на посаду монтера колії цеху земляного полотна, — каже Володимир. За хороші показники у роботі його затвердили бригадиром монтерів колії. На цій посаді він доробив до заслуженого відпочинку.

Як зараз живеться залізничнику-пенсіонеру ми запитали у нього самого.

— Люблю майструвати, доглядати за квітами і деревами, варити борщ, пекти хліб та доглядати за акваріумними рибками, — сказав він.

— Так ви і паску печете? — запитали ми у нашого співрозмовника.

— Ні, паску пече і борщ варить дружина. Я хліб печу і борщ варю лише у своє задоволення, — відповів Володимир і розповів нам історію, яка трапилася з ним у росії.

Неподалік він нього жив колись сусід Микола. Він поїхав до московії у відрядження і там знайшов свою долю. Росіянка так припала Миколі до душі, що він переїхав жити до неї.

— Ми з ним були хорошими друзями і він запросив мене в гості до себе додому, — продовжує розповідь залізничник. —

Володимир Щербатюк — залізничник з досвідом та великим життєвим стажем. Нині він на заслуженому відпочинку

Якось в обідню пору дружина Миколи поставила на стіл національну страву — свекольник, а по нашому, то була вода з буряком і сіллю. Я з великими труднощами той свекольник доїв. Та й розповідаю їм, якщо у ваш свекольник покласти ще ребро, моркви, картоплі, капусти, квасолі, помідорів — то виїде натуральний український борщ. Щоправда, господиня з моєї розповіді нічого не зрозуміла. Пішов я, купив все що треба, і зварив їм наш борщ. Мене сміх розібрав, коли дружина Миколи сказала, що борщ смачна страва, а свекольник кращий.

— Володю, ми з тим свекольніком від теми свята відійшли. Зараз залізничники святкують два дні залізничника. Всі вони знають, що у першу неділю серпня святкують День залізничної

профспілки. Тільки за звичкою святкують і День залізничника. А вам який День залізничника ближче до душі?

— Я відзначаю обидва Дні залізничника. Цей, що в першу неділю серпня, для мене є ближчим. Це традиція наших батьків і влітку завжди тепла погода. Пам'ятаю, залізничники збиралися на святкування цілими організаціями, співали пісень та водили хороводи і танцювали масове танго. Мова не йде, що треба нам співати пісень цього року. Мова йде за традицію свята. І це не означає, що зустрівшись, потрібно робити якесь пишне застілля. Свято — не для випивки, а для гарного настою. У мене така думка, якщо у когось вона інша, то я нічого проти не маю, — сказав наостанок нашої розмови залізничник на пенсії.

Мама напекла пиріжків, а син їх продавав на підтримку ЗСУ

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Козятинчани активно долучаються до збору коштів на підтримку козятинських захисників з тероборони, який близько тижня тому організувала Ольга Шостак. А днями до збору долучився Артем Гунько. Розповідаємо про його благодійника, вчинок якого вразив багатьох.

Нагадаємо, більше тижня тому козятинська кондитерка та волонтерка Ольга Шостак відкрила збір коштів нашим хлопцям із Козятинської територіальної громади, які зараз на Сході країни і обороняють нашу землю. Військовим необхідний автомобіль, тепловізор, спальники, каремати.

Як повідомляє в себе на сторінці волонтерка, станом на 6 серпня спільними зусиллями зібрали 85539 грн. До збору долучився і юний козятинець Артем Гунько. За ініціативи Артема та його матусі у скабнічку для наших захисників додали ще трохи більше 1600 гривень.

«Наш народ нікому не перемогти, а з такими дітьми, наша Україна буде

сильною, незалежною і нескореною завжди. Хочу розказати про одного хлопчика, який своїм вчинком не тільки мене приємно сьогодні вразив, а і багатьох людей! Артем Олегович Гунько! Наш козак-герой! Хлопчик, який сьогодні продавав пиріжки біля магазину Watsons», — йдеться у дописі Ольги.

Зі слів мами Дар'ї, Артем виявив бажання долучитись до збору коштів на купівлю авто, тепловізора, амуніції для наших захисників.

Із самого ранку мама напекла пиріжків, і вже о 8.30 хлопчик почав їх продавати. Встановленої ціни не було, люди кидали в скриньку суму на свій розсуд.

— Всього Артемчику вдалось зібрати 1671 грн 50 коп. Потім всі кошти Артем з мамою передали мені для наших захисників. Зі слів мами, я дізналась, що проживають вони в с. Сокиль, а Артем навчається в 6-Б класі в Козятинському ЗНВК Школа-інтернат, — додає Ольга.

На наступну суботу Артем знову планує продавати пиріжки, щоб допомогти нашим захисникам.

Благодійний вернісаж

НАТАЛКА БАШТОВА

«Лаванда надихає, ЗСУ перемагає»: під таким гаслом зовсім скоро у Козятині відбудеться благодійний вернісаж. Всі кошти від продажу картин будуть направлені на допомогу воїнам ЗСУ. Долучитися до вернісажу може кожен.

Не обов'язково бути професійним художником, головне — в твоїх грудях є серце, наповнене любов'ю до рідної України, є бажання швидкої перемоги, і є бажання змінювати цей світ на краще.

До Музею історії міста Козятина завітала цікава талановита дівчина Ангеліна, яка принесла свою авторську картину для вернісажу. Дивовижна, фантазійна робота заворує кольорами, вабить і спонукає на роздуми. Ангеліна перейшла до 10-го класу Спеціалізованої школи І-ІІІ ст. № 1 ім. Т.Г. Шевченка Козятинської міської ради Вінницької області. Закінчила художню початкову школу при Козятинській музичній школі (викладач Інга Загайкевич).

Талановита юна мешканка Козятина активна учасниця різноманітних заходів, майстер-класів та подій, що відбуваються в місті. Як розповіла автор картини, коли малювала, то в голову їй прийшла думка: «... я не хочу, аби люди обмежували себе у фантазії, кожен побачить те, що захоче і кожен варіант буде правильним...»

Запрошуємо усіх бажаючих долучитися до вернісажу. Збір робіт — в Музеї історії міста Козятин.

ЗБИРАЄМО ДИТИНУ ДО ШКОЛИ. У СКІЛЬКИ ЦЕ ОБИЙДЕТЬСЯ?

Гроші ■ Ціни на продукти що не день, то вищі, а як із вартістю канцелярії? Чи будуть наші діти вчитися у форматі офлайн — поки невідомо, втім необхідні для школи речі батьки купують. Ми поцікавилися, скільки коштують зошити, ручки, рюкзаки і не тільки у Козятині і порівняли з цінами минулого року

ОЛЕНА УДВУД

Традиційно за місяць до першого вересня ми готуємо огляд цін на канцелярські товари і рахуємо, скільки коштує зібрати дитину до школи. Йдемо до магазину канцелярії у середмісті Козятини. Запитуємо, чи приходять вже люди скуплятися. — Приходять, — відповідає продавчиня. — Менше, ніж минулого року. Бо минулого року в цей період часу було вже більше людей, а зараз на день — дві-три сім'ї, які скупляються толком до школи. Не знаю, як буде далі. Буде кінець місяця, будемо бачити. Звісно, все дорожчає, як у будь-якому випадку в наш час. Але все одно бачу, що люди більш оптимістично налаштовані. Не важливо, чи школа буде офлайн, чи онлайн, зошити, ручки — це все треба. У магазині саме скупляється мама з двома дітьми. Жінка тримає в руках цілий стос грубих зошитів.

— Ми в коледж, — каже жінка і прямує до каси. — Дуже багато коштує зібрати дитину. Це нерально багато. І це так по мінімуму, бо якщо в школу — це взагалі. Наша співрозмовниця розраховується, а ми тим часом йдемо дивитися на ціни. Перший пункт, біля якого зупиняємося — стелаж із зошитами. Порівняно з минулим роком вони добряче зросли в ціні. Минулого літа зошит на 12 аркушів можна було придбати за 3,50, на 18 аркушів коштував 5,50. І це з кольоровими обкладинками, а не прості. Цьогоріч ціна зросла майже вдвічі, а це означає, що на самі лише зошити доведеться викласти майже вдвічі більшу суму, ніж торік. Папки для них теж подорожчали, не в два рази, звісно, але ціна підскочила. Що дуже зросло в ціні, так це обкладинки для книжок. Минулого року вони коштували 32 гривні, цьогоріч — 69. Тож дуже добре, якщо у вашої дитини обкладинки залишилися

ЗОШИТИ ЦЬОГОРІЧ ДОБРЯЧЕ ДОДАЛИ В ЦІНІ. ВАРТІСТЬ ЗРОСЛА ВДВІЧІ			
ЦІНИ 2021 РОКУ		ЦІНИ 2022 РОКУ	
зошит 12 аркушів	3,50 грн	зошит 12 аркушів	7,50 грн
зошит 18 аркушів	5,50 грн	зошит 18 аркушів	10,50 грн
ручка	7 грн	ручка	10 грн
простий олівець	6,50 грн	простий олівець	5 грн
кольорові олівці	47,50 грн	кольорові олівці	75 грн
фарби	45 грн	фарби	85 грн
папка для зошитів	32 грн	папка для зошитів	55 грн
лінійка	7 грн	лінійка	5 грн
пенал	155 грн	пенал	75 грн
щоденник	50 грн	щоденник	65 грн
стругачка	20 грн	стругачка	15 грн
обкладинки для книжок	32 грн	обкладинки для книжок	69 грн
стирачка	5 грн	стирачка	10 грн
рюкзак	750 грн	рюкзак	850 грн

з минулого року і всі підійдуть до нових підручників. Дещо додали в ціні ранці. Новий рюкзак обійдеться в середньому у 850 гривень. Звісно, є і дорожчі — за 1100, півтори тисячі. А можна взяти і дешевший. Трохи подорожчали щоденники — минулого року можна було знайти за 50, цьогоріч щоденники в твердій палітурці коштують в середньому вже 65 гривень. І, знову ж таки, є як дешевші, так і дорожчі варіанти. — Постачальники самі дзвонять і кажуть: «Замовляйте зараз», — каже продавчиня. — Бо

з кожним разом все дорожче і дорожче. Молодші ті люди, хто прийшов і ще в червні скупився. Наприклад, у зошита на 96 аркушів ціна тридцять з гаком гривень, а у нас вони стабільно були по 16 завжди. Хто ще до червня встиг, то по 16 купили. А зараз уявіть — вони приїхали по такій ціні і в два рази стрибок. Із магазину прямуємо на маленький базарчик. Там біля точки продажу канцелярії покупців зовсім немає. Цікавимось у продавчині, чи приходять вже скуплятися? — Людей немає, — каже жінка. — Ось ми сидимо, взагалі

нічого не купують. Минулого року в цю пору трошки скуплялися. Ціни на все піднялися. Ми ще не замовляли так, бо люди не знають, чи його купляти, чи що має бути. Після моніторингу цін ми порахували, що канцелярія до школи обійдеться приблизно в 1431,5–1476,5 гривні. За ці гроші можна купити 15 зошитів, ручку, простий олівець, набір кольорових олівців, фарби, папку для зошитів, лінійку, пенал, щоденник, стругачку, обкладинки на книжки, стирачку та рюкзак. Ціни ми брали середні.

«Дуже хочеться ходити, бо маю двох синочків»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Наша землячка, мешканка Самгородоцької ТГ Олена Чорна просить допомоги. Лікарі поставили їй діагноз — двобічний диспластичний коксартроз 3–4 ступеня. 32-річній жінці потрібно зібрати кошти на операцію. Сума для її родини невідіймна — 120 тисяч гривень. На своїй сторінці у фейсбуці Олена Чорна написала, що протягом 11 років її постійно турбували болі у спині та ногах. «Я неодноразово зверталася до лікарів, робили обстеження та лікували мені поясничні грижі, але рік тому біль значно посилювався в ноги, ходити ставало все важче, я знову звернулася до лікарів, обстеження, а в результаті діагноз — двобічний диспластичний коксартроз 3–4 ступеня», — пише Олена.

Медикаментозне лікування в даній ситуації малоефективне. Олена пише, що живе на трітій лінії препаратів. Терміново потрібна операція по заміні тазостегнового суглоба. Без операції Олена може залишитися в інвалідному візку. «Тому дуже прошу, не проходите осторонь, допоможіть мені зібрати кошти на таку важливу для мене операцію. Дуже хочеться ходити, бо маю двох синочків, яким я потрібна. У меншого сина теж такий діагноз, але поки що без ступені тяжкості, тому всі кошти, які маємо, вкладаємо у синове лікування, щоб не дати хворобі стрімко прогресувати. Важлива кожна гривня». Реквізити для допомоги: ПриватБанк 4731 2191 1561 9144 Чорна Олена Сергіївна

Як у Махнівці шукали 3-річного хлопчика

У суботу, 6 серпня, о 21.11 до чергової частини Відділення поліції № 2 Хмельницького районного відділу поліції надійшло повідомлення від жителя Махнівки. Чоловік повідомив — зник його син, якому три роки і сім місяців. Зниклого хлопчика поліцейські знайшли живим та неушкодженим за 3 кілометри від місця зникнення. Про це повідомляє Поліція Вінницької області. Батько зниклої дитини пояснив, що помітили відсутність трірічного сина і він найімовірніше пішов у напрямку лісу. Спочатку намагалися знайти самі, але зрозуміли, що самостійні пошуки не дадуть результату, тому звернулись до поліції. На місце події одразу виїхали 5 екіпажів працівників поліції, які, з'ясувавши всю

необхідну інформацію, почали відпрацьовувати територію: обстежили місцеві житлові й нежитлові приміщення та прилеглий ліс. «Завдяки оперативній та злагодженій роботі поліцейські встановили місцезнаходження дитини. Екіпаж із працівників сектору реагування патрульної поліції Відділення поліції № 2 Хмельницького районного відділу поліції знайшли хлопчика на відстані трьох кілометрів від місця зникнення. Наразі дитина перебуває з батьками, об'єктом злочину не стала. Шановні батьки, закликаємо вас вкотре! За будь-яких обставин пильнуйте своїх дітей, щоб уникнути прикрих неприємностей. Бережіть та цінуйте своє життя та життя своїх дітей», — йдеться у повідомленні.

ПРО БЕЗДОРІЖЖЯ, ДЕРЕВОПАД ТА ПРО ПОРОСЛІ НА ЗУПИНЦІ

Козятин у фото ■ Періодично ми об'їжджаємо нашу громаду в пошуках цікавих фото. Цього разу під приціл камер потрапили репетиція артистів, ремонт дороги на трасі ділянки Козятин-Кордишівка. Побачили також пригоди невідомого транспортного засобу на «рубаному» шляху

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Почали ми нашу прогулянку околицями нашої громади з села Сигнал. Покликала нас туди радісна звістка самих мешканців села.

— Як тільки в пресі з'явилася замітка, що в Сигналі погана дорога — її швидко почали ремонтувати. Дякуємо вам, що турбуєтеся і велике спасибі нашої старості Олі (мали на увазі старосту старостинського округу Ольгу Козак — прим. авт). Приїжджайте, самі побачите, які були ями на нашій вулиці — всі асфальтом заклали.

В селі ми не тільки побачили відремонтовану дорогу ямковим ремонтом, а й потрапили на репетицію до Дня села вокального гурту «Берегиня». Співачки розповіли, що дуже люблять квіти соняха.

— Квітка соняха — символ сонця. А ще соняшник став символом скорботи за загиблими воїнами. Ми кожного разу, коли йдемо на репетицію чи прибирати територію біля будинку культури, приходимо до соняхів, — розповіли вони.

— Ми соняшники біля будинку культури висаджуємо кож-

ної весни. 29 серпня 2014 року на сході України була найбільша кількість втрат серед захисників України. Саме в цей час на полі поспіли соняшники. Тільки ніхто їх там не збирав, на полях тривали важкі бої. Тоді квітка соняшника стала символом скорботи за загиблими Героями, які загинули на Донбасі, — розповіла нам керівник будинку культури Людмила Заремблюк.

Поверталися із Сигналу додому через ПРБ і центр міста. На перехресті вулиць Довженка та Катюкова звернули увагу, як відремонтували дорожню вибоїну, на якій зламала скутер пані Люба. У глибоку яму поставили дорожній знак, який може слугувати поплавком під час тривалого дощу.

Зупинка громадського транспорту, що навпроти вулиці Катюкова, заросла бур'янами. Тільки ми не вказуємо пальцем на безгосподарність комунальників. Хто-хто, а двірники працюють, як ніхто інший. Можливо «Чисте місто» вирощує бур'яни, щоб збирати там лікарські рослини. А якщо без жартів, то вулиця Куликівського у суцільних бур'янах. Цілі порослі на місці, де

У Сигналі десь дорогу підлатали. А десь — тільки ями позакладали

стояв кіоск союздруку на вулиці Грушевського.

На вулиці Олега Кошового дорога така, що взуття дітей більше місяця не витримає. Люди кажуть: пора вже дорогу на вулиці Кошового зробити, який рік її самі ремонтуємо.

На «рубаному» шляху зустріли Сніжану, Наташу, Софію та Дашу. Вони в соняшниковому полі робили селфі. Пропонуємо дівчатам сфотографуватися в соняшниковому полі для газети, а Софія каже: «Ви нас виставите в інтернеті, а орендар нам виставить рахунок, що ми йому заподіяли шкоди на полі. Чи виставить нам рахунок за ціною фотографії, як на лавандовому полі. Ми дівчата молоді ще не заробляємо гроші». Як не вмовляли ми ді-

вчат, фотографуватися не захотіли. Погодились тільки, що Юрій Білик — дуже добрий чоловік.

У лісосмузі біля залізничного переїзду хтось не справився з керуванням свого транспортного засобу та в'їхав у дерево. І так в'їхав, що коренастого клена вивернув з корінням та позламавав стовбури більш молодих дерев. Лісосмуги на Козятинщині в статусі довгожителів. Час від часу падають ясени, акація та верби, відживши своє. А тут ще й шумахи дерева ламають. І як так швидко їздити в кількох метрах від залізничного переїзду?

Людям, які у літню спеку йдуть до місця призначення стежками лісосмуг, треба бути дуже обережним, тому що у лісосмугах падають дерева. Минулого тижня

не витримав хвороби кореневої гнилі стовбур велетенської верби.

Якщо деревопад — то природне явище, то вивезене в лісосмугу сміття можна розцінити як диверсію. Біля масиву Європейський хтось прямо на стежку вивіз гору домашнього непотребу. Якщо минулорічна картопля чи яблука за деякий час стане органічною підкормкою для дерев, то скло, пластик, будівельні відходи і багато чого іншого так і залишаються сміттям на довгі роки. Не дозрілі яблука — то таке, а навіщо викидати стару картоплю і дитячий одяг, коли їх можна було віддати нужденним? Те, що в сміття потрапили речі, придатні до вжитку, свідчить той факт, що ту купу до дощу вже декілька разів перебирали.

Бур'яни на зупинці громадського транспорту

Таку картину спостерігають гості міста, коли їдуть вулицею Куликівського

Діти запитують: коли відремонтують дорогу на вулиці Кошового?

Отець Андрій з Махнівського храму повернувся до церкви ворога

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці Махнівки, протоієрей Андрій Кіпер з 25 липня 2022 року рішенням Вінницько-Барської єпархії Православної Церкви України, через свої згубні пристрасті та порушення церковної дисципліни заборонений

у священнослужінні. Це означає, що треби та Церковні Таїнства, які звершуватиме отець Андрій, будуть недійсними. В Указі Вінницько-Барської єпархії про заборону у служінні йдеться:

«За систематичне порушення церковної дисципліни та пияцтво згідно з правилами 42-го Святих апостолів «Єпископ або

просвітер, або диякон, що має пристрасть до ігор чи пияцтва, або нехай припинить, або нехай буде позбавлений стану, заштатний клірик Вінницько-Барської єпархії протоієрей Андрій Кіпер забороняється у служінні з 25 липня 2022 року строком на шість місяців, без права носіння наперсного хреста та надання священ-

ницького благословення вірним».

За повідомленням на сторінці у соцмережі Парафії Різдва Пресвятої Богородиці с. Махнівка стало відомо, що отець Андрій залишив Православну Церкву України та знову приєднався до Російської Православної Церкви в Україні (УПЦ МП).

«В час, коли наша країна бо-

реться з окупантом, отець Андрій, який привів нас до канонічної української церкви, замість того щоб визнати свої провини і покращувати своє становище, знову повернувся до церкви ворога», — йдеться у повідомленні.

Таким рішенням священника жителя Махнівської громади шоковані.

РОСТУТЬ БАШТАННІ І В НАШОМУ КРАЇ. ЦЕ ДОВІВ НАШ ЗЕМЛЯК

Господар ■ Кавун люблять майже всі. Тільки не кожен наважиться вирощувати баштанні культури на своєму городі, вважаючи, що на Поділлі кавуни не ростуть. Що це не так — довів Анатолій Огороднійчук, у якого ми побували на його невеличкому баштані

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Коли ми приїхали додому до Анатолія, він саме привіз своїм трактором для поливу городини 600 літрів води. Крім динь і кавунів у господаря є грядка помідорів, огірків, солодкої кукурудзи, болгарського перцю і т.д. То ж є що поливати.

— Все живе любить воду, не буде культурам вологи на городі — все засохне. Поливаю баштанні ягоди і овочі 2–3 рази на тиждень.

Ми з Анатолієм однокласники, тож звертаюся до нього, як до свого приятеля.

— **Толіку, я у минулому році спробував посіяти кавуни. У мене вони вирости, як велике яблуко, а в тебе ростуть від трьох до семи кілограмів. Скажи, що з моїми кавунами було не так?**

— Я ж не спеціаліст, а просто любитель. Звідки мені знати, що там було не так? Те, що щось було — то це точно, інакше вони вирости б більші.

— **Гаразд, тоді розкажи, що ти робиш з кавунами, що вони у тебе великі ростуть?**

— Причин може бути багато. За полив я вже сказав. Клімат у наших широтах змінився, стало

більше сонячних днів, тож стало менше вологи в повітрі. Полив потрібний, щоб кавуну дати поштовх в ріст, а далі він вже сам своє візьме.

— **Коли я сіяв кавуни, то їх мало вирости 3 рядки, а зійшло 5 зернят. Що, неякісне насіння продали? — перебив я Анатолія.**

— Від насіння також багато залежить, — каже господар. — Головне — не кинути його в холодний ґрунт, насіння від холоду загине в землі.

Анатолій показує рукою на баштан і додає:

— Ці кавуни, що більші, я вирощував у горщиках, а вже потім висаджував у ґрунт. Ті, що висіяв в кінці травня в землю, довго не сходили, щось їм бракувало. Потім таки зійшли всі, що посіяв. Довелося пересаджувати, щоб не густо росли.

— **А як дізнатися, що земля вже прогріта для ідеальної висадки?**

— Я ж не спеціаліст, — каже Анатолій. — Я став вирощувати кавуни років 5 тому. Може для когось мій метод буде неправильним. Я тільки знаю, що з кожним роком у мене вони ростуть все більші за вагою. І це не факт, що всім треба робити те, що я роблю. А взагалі звідки ти ді-

Анатолій Огороднійчук став вирощувати кавуни років 5 тому. Щоб вони гарно росли, кожного тижня на свій невеликий баштан виливає близько двох тонн води

знався, що я вирощую баштанні культури? — вже мене запитує Анатолій.

— **У мене робота така, щоб всіх чути. Коли ти розповідав про сина, що воює на Миколаївщині, Люба розповідала Юлії, що ти підживлюєш кавуни молоком. Ти чув лише свого співрозмовника, а я вас чув обох.**

— А, то це вона тобі сказала. Я її трохи поправлю. Молоко завелике для кавунів задоволення, я дійсно підживлюю кавуни, але їм вистає сироватки. Свіженька сироватка для них — у самий раз, — каже Анатолій.

— **В твоїх херсонських кавунах, яка приблизно вага?**

— Це не херсонський, а «чарльстон». Я не стараюся вирощувати херсонські кавуни. З ними важко, тому що у них добре розвинена коренева система. Пересадка для рослини невеличка травма, але ж є. Для херсонця потрібний безпересадковий посів.

— **А які кавуни легше переносять пересадку?**

— «Вогник», — до розмови чоловіків підключається дружина Анатолія Тамара. — Оті темно-зелені кавуни — то «Цукровий малюк», світло-зелені смугасті — то «Продюсер» або «Астраханець», — пояснила Тамара.

З кавунами ніби розібралися.

Головне — мати бажання і терпіння за ними доглядати. Наостанок нашої зустрічі Анатолій розповів, що треба робити з помідорами, щоб вони рясно цвіли і добре плодоносили. Каже, після того, як розсаду висадили в ґрунт і обгорнули землю, потрібно міжряддя помідорів вкрити мульчею. Тоді стебло рослини разом із плодами лягають на соломку. Перевага такого вирощування в тому, що помідори не лежать на землі. Своїм листям вони закривають плоди від сонячних променів і вони не печуться на сонці. Їх не потрібно підв'язувати, а головне, що мульча є запобіжником швидкого висихання ґрунту.

Захворюваність гострими кишковими інфекціями на Козятинщині зросла у сім разів

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У відділі центру контролю та профілактики хвороб розповіли про захворюваність на гострі кишкові інфекції.

Інфекційні захворювання залишаються актуальною проблемою у всіх без винятку

країнах світу вже не одне сторіччя. За даними ВООЗ, смертність хворих внаслідок інфекційних хвороб займає друге місце у світі. Крім цього, більше мільйона летальних випадків зумовлено вже перенесеними інфекційними захворюваннями. Принципово новими тенденціями в еволюції наших уявлень про інфекційні захворювання є розширення меж інфекційної патології насамперед за рахунок відкриття нових збудників і встановлення їх ролі в розвитку захворювань, що раніше вважалися неінфекційними, значення інфекцій у хронічній патології людини. Список цих захворювань уже досить великий і постійно

збільшується.

В Україні щороку на інфекційні хвороби хворіють від 616991 до 1020947 осіб (без урахування грипу та ГРВІ).

Як повідомляють спеціалісти Козятинського відділу центру контролю

та профілактики хвороб, у структурі інфекційної патології за I півріччя 2022 року по Вінницькій області найбільш значну частку склали кишкові інфекції — 63,4%; по підконтрольних ОТГ колишнього Козятинського району — 44,9%, проти 6,1% у I півріччі 2021 року. За захворюваність гострими кишковими інфекціями у порівнянні з минулим роком по області зросла у 2,3 рази, по району — у 7 разів. З групи кишкових інфекцій на території району реєстрували випадки сальмонельозу, гастроентероколітів, хронічних вірусних гепатитів В і С. За останні два роки не зареєстровано випадків шигельозу, натомість зросла кількість ротавірусних ентеритів.

«Слід відмітити, що в районі протягом останніх трьох років реєструється значне перевищення епідемічного порогового рівня захворюваності на кишкові інфекції. Домінуючу роль серед виділених збудників від хворих на гастроентероколіти склали клебсієла — 16,7%, ротавірус — 15,4%, цитробактер — 8,9%», — йдеться у повідомленні.

За результатами епідеміологічних розслідувань встановлено, що шлях передачі

гастроентероколітів у 84,6% випадків був харчовий. На першому місці були продукти, які придбані в магазинах, на другому — домашні, на третьому — з ринків.

За I півріччя 2022 року в районі не реєструвалось спалахів гострих кишкових інфекцій та не виникало ускладнень епідемічної ситуації з кишкової групи інфекцій в організованих колективах та на об'єктах громадського харчування.

Основними причинами захворювання на ГКІ та харчові

отруєння є нехтування

елементарними правилами особистої гігієни — як особами, які готують страви, так і тими, хто їх вживає, порушення технологій приготування їжі, зберігання харчових продуктів в антисанітарних умовах та з порушенням правил товарного сусідства, без дотримання належного температурного режиму. Не менш важливими є якості харчових продуктів і сировини, з яких готується страва. Досить великий ризик несуть у собі продукти (як готові страви, так і сирі м'ясо, молоко, риба тощо), які придбані на стихійних ринках.

— Факторами передачі інфекції найчастіше стають готові страви, молоко і молочні

продукти, кондитерські вироби, які готуються «із запасом», що призводить до накопичення у продуктах збудників інфекційних захворювань та продуктів їх життєдіяльності. Необхідно акцентувати увагу на тому, що заражені мікробами страви та харчові

продукти в більшості випадків мають свіжий, доброякісний та привабливий вигляд, — пояснюють у відділі центру контролю та профілактики хвороб.

Джерелом кишкових інфекцій є хвора людина. Але головними розповсюджувачами є

особи з легким перебігом захворювання і особливо ті, хто за родом своєї діяльності зайнятий в сфері обслуговування населення. А саме — продавці продуктів магазинів, робітники системи громадського харчування, підприємств харчової промисловості, дитячих закладів. Залишаючись на робочому місці, такі особи, будучи хворими, здатні забруднювати збудниками все, до чого торкаються їх руки: посуд, харчові продукти, предмети навколишнього середовища. Крім того, тривалий період ковідних обмежень, а сьогодні ще й військовий стан, призвели до відсутності контролю за станом проходження медоглядів даною категорією осіб.

ХУДОЖНИКИ СТВОРИЛИ КАРТИНУ-ПАЗЛ КОЗЯТИНА

Надихаюче ■ Вокзал, пам'ятник-паровоз, Водокачку зі старим мостом-аркою та інші куточки нашого міста зобразили митці на полотнах. Художники написали їх у рамках проєкту «Я люблю Козятин», який стартував напередодні Дня міста. Дев'ять окремих картин, поєднаних в єдине ціле, презентували у міському сквері. Розповідаємо, як створювали роботи і де їх можна побачити

ОЛЕНА УДВУД

Торік міська рада започаткувала плер «АРТ-Водокачка», який об'єднав митців із різних куточків України. Вони приїхали до нашого міста і писали картини з натури. Цьогоріч проєкт знайшов своє продовження у дещо зміненому форматі. Вісім козятинських художників створили картину-пазл, яка складається із дев'яти полотен. Крізь них проходить карта Козятин, на якій цвітуть мальви, іриси, піони та інші квіти.

НАТХНЕННЯ ПРИЙШЛО ЗА ЧАШКОЮ КАВИ

Авторка та ініціатор проєкту — Тетяна Куліш, член Спілки дизайнерів України, художниця-аквареліст. Саме їй належить ідея картини-пазла.

— Ми з Наталею Баштовою пили каву і я кажу: «Хочеться щось зробити», — розповідає Тетяна Куліш. — Минулого року був плер, а цього року ми не можемо таке провести, тому що у нас повномасштабна війна. А хочеться щось зробити для міста. Ми думали про Україну, Вінницю, Козятин. І тут Наталя заходить в гугл, бере карту Козятин. Я дивлюся, а там така класна виходить фігура міста. Вона нагадує десь трошки Сфінкса, десь трошки птаху, наче якась крилата істота. Я подивилася на це і одразу прийшла ідея — намалюва-

ти цю карту Козятин і красиві куточки міста. Одразу прийшла назва «Я люблю Козятин», бо любов до Козятин — це щось, що повинно бути світле, радісне, позитивне, яскраве.

Тетяна розробила мінієскіз і збрала команду з восьми художників. Вони отримали полотна і почали працювати. Створили рисунок за ескізом куратора проєкту і заповнили його фарбами. Так на дев'яти полотнах з'явилися мальовничі куточки Козятин. Верхній ряд — це наші відомі пам'ятки. Тут пам'ятник-паровоз, залізничний вокзал та старовинна водогінна вежа на тій стороні. У середньому ряду наші куточки відпочинку та природи. По обидва боки міський сквер, у центрі — лавка-сердечко на площі. У нижньому ряду зображені костел, Водокачка та Музей історії міста. Кожне полотно — це одночасно і окреме зображення, і частина цілісної картини.

УЧАСНИКИ ДІЛЯТЬСЯ ВРАЖЕННЯМИ

Над роботами працювали як аматори, так і професійні художники. Серед них — Наталя Степанюк. Образотворчим мистецтвом захопилася ще в дитинстві, що зовсім не дивно. Наталя з творчої династії. Її тато також був художником, а дідусь — різьбярем. Свого часу жінка працювала художником-оформлювачем у кі-

нотеатрі «Мир», потім — у будинку науки і техніки станції Козятин (в народі ЖДК), де спершу була теж оформлювачем, а згодом — керівником гуртка. Зараз Наталя навчає живопису юних козятинчан і самгородчан.

— Моя улюблена техніка — олія, — каже мисткиня. — Тому що вона ніжна, нею можна зробити хороші переходи. Найбільше мені подобається писати натюрморти. Але взагалі я займаюся багато чим. У мене робота така, що треба багато чим займатися, тому що вчу дітей.

На картині-пазлі полотно Наталії під номером дев'ять. Там зображено Музей історії міста. Це одна з найстаріших будівель у центрі Козятин.

— Найважче у цій роботі — це, звичайно, перспектива, — розповідає Наталя Степанюк. — Пе-

Роботи, які створили учасники проєкту, у майбутньому стануть частиною експозиції галереї, яку планують відкрити у Козятині

редача перспективи в архітектурному пейзажі — це дуже важко, але я впоралася. Трішечки треба було щось додати — додала дідуся і онука. Це ж історія.

На полотні під номером два зображено головну родзинку нашого міста — залізничний вокзал. Над картиною працювала Наталя Салинко.

— Було трохи важко налаштуватися, — каже художниця. — Для того, щоб малювати, мені потрібне натхнення. Воно має прийти і тоді я стану і буду малювати. Було важко, але ми впоралися і все зробили. Дякуючи Тетяні Куліш, вона підправила, допомогла.

Наталя навчалася на дизайнера інтер'єру. Рік працювала в музичній школі викладачем живопису. Їй подобається писати пейзажі та портрети. Улюблена техніка — акварель.

Перша зустріч художників. Авторка проєкту Тетяна Куліш показує ескіз майбутньої картини

Ці дев'ять полотен — окремі картини і водночас єдине ціле. Над їх створенням працювало вісім митців

— Вона найкраще передає колір і природу, — пояснює Наталя Салинко. — Мені подобаються яскраві, світлі кольори. Коли я переглядаю роботи Тетяни Ку-

ліш, я просто в захваті. Дійсно дуже класна техніка. Вона мені відкрилася, коли я навчалася в університеті.

Роботи показали у парку

Проєкт «Я люблю Козятин 2022 незалежної України» в рамках плеру «АРТ-Водокачка» презентували у міському сквері в четвер, 4 серпня. Полотно, над якими працювали наші митці, розставили на стенді, аби кожен, хто прийшов на захід, міг побачити незвичайну картину-пазл, зіткану із зображень улюблених куточків нашого міста. По інший бік від центральної алеї оформили невелику виставку світлин, на яких із минулим та сьогоднішнім Козятин знайомила відвідувачів директор Музею історії міста Лілія Макаревич.

Ведучою заходу стала Наталя Баштова. До речі, вона також була серед учасників проєкту — працювала над картиною, де зображено костел. Після вступного слова до мікрофона запросили секретаря міської ради Тетяну Римшу.

— Кожен передає любов по-своєму, — сказала Римша. — Хтось

садить квітку і опікується нею, хтось її малює, і теж з душею. Те, що мене сьогодні торкнулося — це ваша любов, яку ви передали в своїх картинах. Я хочу, щоб ми з вами таким своїм ставленням, своєю любов'ю наближали перемогу і такі заходи проходили для того, щоб ми могли об'єднуватися. Якщо ми будемо любити одне одного, людей, якщо ми будемо дарувати любов людям, якщо ми будемо любити своє місто, любити свою країну, то перемога буде дуже швидко. Ми її відчуємо серцем.

Секретар міської ради побажала всім здоров'я і взаємоповаги, а ініціаторці проєкту Тетяні Куліш — натхнення. Із вітальним словом виступила також начальниця відділу культури Світлана Рибінська.

— Ми любимо Козятин, ми любимо нашу Україну і саме те, що в нашій душі, в наших думках, буде нашу державу, тому що війни спочатку

перемагають в головах людей, а вже потім — на полі бою, — сказала Рибінська. — І саме кроки до нашої перемоги ми робимо нашою творчістю, творчістю наших митців. Ми змінюємо себе, ми змінюємо світ, а змінившись на краще, ми йдемо твердіше до нашої перемоги.

Святкову атмосферу для гостей заходу створила Анастасія Ільчук. Дівчина виконала дві пісні. Не стала на заваді навіть погода. Коли Анастасія співала «Derniere danse» французької виконавиці Indila, почалася справжня злива. Ситуацію врятував художник Віктор Кльоц — він тримав над дівчиною парасольку впродовж усієї пісні.

Роботи, які створили учасники проєкту, у майбутньому стануть частиною експозиції галереї, яку планують відкрити у Козятині. А поки що їх можна побачити в Музеї історії міста.

Під час презентації почалася злива. Дощ створив особливу атмосферу

ЗІБРАЛИСЯ ЧЕРЕЗ ПІВСТОРИЧЧЯ. ЗУСТРІЧ ВИПУСКНИКІВ 1972 РОКУ

Ювіляри ■ На піввікову зустріч після закінчення школи однокласники 1972 року випуску зібралися минулої суботи. Перед тим, як в кафе «Берізка» сісти за святковий стіл, вони завітали до свого шановного вчителя Григорія Коломійченка. Григорій Семенович був безмежно радий, що його прийшли провідати стільки учнів. За запрошення випускникам подякував та від радісної миті педагог розплакався. Як пройшла зустріч ювілярів — у нашій розповіді

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Із самого початку зустрічі однокласники згадали поіменно всіх, кого вже з нами немає. Таких виявилось вже 16 осіб. Їх разом із героями, які захищають нашу землю від окупанта, помянули хвилиною мовчання. Зателефонували тим, хто в строю і живе в Україні, але через об'єктивні причини не могли приїхати на зустріч. Їм в режимі онлайн повідомили про всіх однокласників, які прийшли. А після цього розпочалося нагородження.

Справа в тому, що випускники 72 року перший раз зібралися на зустріч через 45 років після школи. Наталія Стецюк, Надія Дзюба та Анатолій Огороднійчук приклали максимум зусиль, щоб така зустріч відбулася.

Забігаючи наперед, скажу, що вся зустріч ювілярів проходила в режимі аритмії. Згадуючи себе та своїх шкільних наставників, говорили про перемогу над орками. З цього приводу оголосили перший тост, а після нього однокласники, а нині пенсіонери — силовик Валя Гідзінська (Сліпчук), держслужбовці Надія Мельник (Лобозінська), Надія Дзюба (Уразова), апаратник Наташа Стецюк (Гринюк), будівельник Віктор Тичинський, мостостроївець Анатолій Сокорчук, залізничники Надія Бугрим (Тіхач), Юлія Чорненко, Любов Цимбалай (Стрибаль), Валерій Заїчко, хлібороб та комунальник, Анатолій Огороднійчук, художник Віктор Кльоц, бухгалтер Галина Легкодух (Вов-

чок), працівник бюро технічної інвентаризації Любов Сокорчук (Малай) довго згадували, якими вони були у шкільні роки.

У Люби Стрибаль через об'єктивні причини не виходило йти на зустріч. Всі її клопоти взяв на себе її чоловік і відправив свою половинку до однокласників. Вона вдячна своєму чоловікові і долі, що у неї така зустріч відбулася. Домашні клопоти по господарству вона порівняла з великою перервою між уроками. Після зустрічі з однолітками у неї знов буде перерва — пе-

Однокласники безмежно були раді побачити рідні обличчя та почути знайомі голоси. Ніби й не було цих 50 років

рерва перед дзвінком на урок, на якому вона старатиметься бути присутньою. Подякувала Люба долі, що батьки віддали її на навчання в школу № 9. Там її зустріла перша вчителька, яка привчала дітей до відповідальності і доброти.

Надія Лобозінська у вітальному слові однокласникам сказала:

— Подумати тільки, 50 років тому наш об'єднаний клас вийшов за ворота школи. З тої пори для нас відкрилися двері у дорослий світ. Ми вірили в свої сили і домоглися того, про що мріяли, будучи у школі. Сьогодні я хочу всіх привітати з нашим ювілеєм, побажати всім міцного здоров'я,

Зліва направо, перший ряд: Галина Легкодух, Надія Дзюба, Валентина Гідзінська, Надія Бугрим, Надія Мельник, Наталія Стецюк. Другий ряд: Анатолій Огороднійчук, Валерій Заїчко, Віктор Тичинський, Люба Сокорчук, Віктор Кльоц, Анатолій Сокорчук, Любов Цимбалай

мирного неба над нашими головами, щоб нас поважали наші рідні та близькі люди. З тихим святом вас, зі святом без салютів і феєрверків, дорогі однокласники, — сказала вона.

Вінничанка Валентина Гідзінська (Сліпчук) безмежно була рада побачити рідні обличчя та почути знайомі голоси.

— У нас сьогодні тільки приємні спогади, а це значить, що воно так було в дійсності, — казала Валентина.

Поетеса Надія Дзюба (Уразова) на початку вітального слова прочитала вірш про війну в Україні Людмили Муріної. Після віршованого твору вона розповіла, що їй довелося пережити в столиці у перші дні повномасштабного російського вторгнення. Про подробиці життя киян під обстрілами ми домовились, що Надія розповість автору статті та однокласнику за сумісництвом окремо. Зараз Надія гостює у своїх друзів у селі Козятині і планує повернутися в столицю в кінці цього місяця. В своєму зверненні до однокласників Надія сказала:

— Я хочу подякувати кожному вчителю, який нас вчив, відавав своє здоров'я, свої знання, ста-

рився нам донести те, чого ми як діти іноді не розуміли. Я щаслива в своєму житті тому, що я мала роботу, на яку ходила кожен день, як на свято. Дякую Івану Андрійовичу, що він навчив мене української мови і я писала дописи у журналі. Царство небесне всім, кого вже з нами немає. Дякую всім вчителям за науку. Дякую, що так згуртували нас, зараз такого вже немає.

Згадали ювіляри, що Віктор Кльоц художником став ще у початкових класах. Коли не у всіх учнів на уроці малювання виходили вправні рухи олівцем, Віктор з нині покійним Володимиром Войтком могли малювати картини. Тепер Віктор — відомий художник і за межами Козятини.

Згадавши всіх вчителів добрим словом, ювіляри вийшли на вулицю для колективного фото на пам'ять. Не так для себе фото, як поділитися з однокласниками, що залишились вдома. Тетяну Киву планують провідати ближче до початку навчального року. Галині Онофрійчук та іншим іногороднім перекинуть фото зустрічі на вайбер.

На дворі у ювілярів була лише одна тема. Як добре, що вони

зустрілися і від зустрічі отримують насолоду. Слово за словом, а надворі почало вечоріти. Тоді однокласники вдруге сіли за святковий стіл. Смакували природними дарами з садка Віктора Тичинського та городу Анатолія Огороднійчука. Віктор пригостив однокласників персиками та грушами, а Анатолій виростив на своєму городі диню, якої вистачило на всіх ювілярів. Ще на його городі ростуть кавуни, тільки, на жаль, каже Анатолій, ще не встигли дозріти.

Коли вже зовсім звечоріло, зустріч однокласників добігла кінця. Ювіляри стали телефонувати своїм онукам, щоб ті приїхали за ними.

Приїхали хлопці-красені, за яких моляться вся Україна. Вони приїхали в рідні краї у справах та знову повернуться, щоб протистояти ворогу. Мабуть тому зустріч однокласників пройшла без гучних гулянь, тільки щоб побачитись за 5 років. І що святкувати, коли онуки, зяті ювілярів воюють на передовій? Посиділи, як друзі-приятелі і розійшлися зі словами: «Слава нашим воїнам! Слава Україні».

Колишні однокласники. Валентина Гідзінська, Анатолій Огороднійчук та Наталія Стецюк

Як в юні роки. Танцюють Люба Сокорчук та Валерій Заїчко

Надія Дзюба та Анатолій Огороднійчук

ЖИЛА НА ВОКЗАЛІ. ПРОДОВЖЕННЯ ІСТОРІЇ ЖІНКИ-БЕЗХАТЬКА

Доля ■ Жінка-безхатко Наталія Подолян не знала, що колишній чоловік поховав її. Тепер суд має «воскресити» з мертвих. Готувати документи допомагає посадовець із міськради, а також адвокат Центру безоплатної правової допомоги. За цей час її підтримували інші люди. Однак відновити паспорт поки що не вдалося. Чому?

ВІКТОР СКРИПНИК

Вона сама зателефонувала журналісту RIA. «Пригадуєте, ви писали про жінку, яка живе на вокзалі? Це я, Наталія Подолян», — сказала і розповіла історію про те, скільки людей підтримували її за час після публікації статті. Каже, якби не вони, сама ніколи б не справилися зі своїми проблемами.

У мирні дні було непросто вижити, а під час війни стало ще складніше. Дякує тим, хто підтримував раніше, і хто робить це тепер.

Нагадаємо, ця жінка понад 20 років тому втекла з московського рабства. Їй це вдалося разом із вінничанкою. Їх вивіз один із далекобійників. Тривалий час Наталія проживала у вінничанки в квартирі. Коли та померла, шукала житло у різних людей. Працювала здебільшого на ринку. Документи залишилися в Москві. Відновити їх не вдалося дотепер.

У своїх 68 років залишилася без паспорта, без пенсії, без даху над головою, тільки з болячками, які не дають можливості заробляти на хліб, винаймати житло. Два роки тому пішла жити на вокзал.

Після статті в RIA їй телефонували різні люди. Хтось підтримував словом, дехто брав до себе пожити на деякий час.

ЖИЛА НА ВОКЗАЛІ І В ДОБРИХ ЛЮДЕЙ

Минулого року її взяла до себе сім'я з Козятинського району.

Проживала у них з середини літа майже до кінця жовтня. Чому не залишилася далі?

Про це журналіст запитував у Подолян.

— Дякую їм, що прийняли, давали їсти, мала можливість жити безплатно, відпочила у селі на свіжому повітрі, багато книг перечитала за цей час, все було добре, але ж мені незручно, що сиділа у людей на шії, — говорить жінка. — У хазяйки, в якій зупинялася, восьмеро дітей, багато внуків. Зараз у їхній великій родині чекають ще одне поповнення. Для чого я їм?

Восени знов повернулася на вокзал. Жила то на вінницькому вокзалі, то в Козятині. Коли її запрошували у село Козятинського району, звернула увагу на зал очікування на вокзалі. Поверталася назад, зупинилася і залишилася ночувати.

— У Козятині спокійніше, ніж у Вінниці, — розповідала Наталія. — Менше бомжів, менше шуму-гаму. Шкода тільки, що лавки гірші і твердіші, ніж на вокзалі у Вінниці. Зате подобається обстановка. Тому навідуюся сюди.

ПІВ РОКУ В ГОТЕЛІ

— Одного разу мені подзвонили двоє дівчат, — розповідає пані Наталія. — Сказали, що прочитали про мене статтю і хочуть допомогти. Я запитала, чим саме? Пообіцяли оплачувати житло. На вулиці Некрасова є

готель. Попередньо вони говорили з власником. Попросили добратися туди. Подякувала їм, але не дуже вірила, що так воно станеться.

Дівчата, як з'ясувалося, не підвели, дотримали слова. Майже шість місяців вони оплачували окрему кімнату в готелі.

Почалася війна, у них не склалися із заробітками і вони попередили, що не мають можливості надалі платити.

— Навіть прізвищ їх не знаю, — каже Наталія. — Вони не казали, я не запитувала. Дуже вдячна їм за таку допомогу.

Деякі місяці жінка проживала у ще одних гарних умовах. Каже, у Вінниці працює один із американців. На початку війни він виїхав з міста у США. Ключі від квартири залишив знайомим. Коли волонтери запитали, чи

У своїх 68 залишилася без паспорта, пенсії, даху над головою, тільки з болячками, які не дають можливості заробляти на хліб

можна поселитися жінці, яка доглядатиме за його котятами, чоловік погодився. Надав таку можливість, не вимагаючи грошей.

Але був період, коли Подолян мало не опинилася на вулиці.

Ось як розповідає про це волонтерка на ім'я Руслана. Пані Наталія називає її по імені й батькові — Руслана Володимирівна.

— Одного разу мені зателефонували знайомі й сказали, що треба рятувати хвору жінку, — так Руслана згадує свою першу зустріч із Наталією Подолян. — Я опікуюся захистом тварин. А тут мене попросили допомогти людині.

На той час її доставила у лікарню бригада швидкої. Медики надали допомогу і жінка мала залишити заклад.

ФОТО НАДАНО ВОЛОНТЕРКОЮ РУСЛАНОЮ

Деякий час Наталія Подолян проживала у вінницькій квартирі американця. Просила подякувати йому, що надав таку можливість і не вимагав за це грошей

— Лікарі пояснювали, що не можуть покласти її на лікування у стаціонарі, по-перше, у неї нема паспорта, по-друге, всі ліжка зайняті, — розповідає волонтерка. — Мені не вдалося їх переконати в тому, що вони не можуть жінку у такому віці, та ще й з багатьма болячками, виставити на вулицю. Пішли ми на вулицю, сіли на лавку на зупинці і так просиділи мало не пів дня. Сподівалися, що хтось із соціальних служб допоможе знайти для неї місце. Закінчилося тим, що я забрала її додому.

Є ДВА АКТОВІ ЗАПИСИ — ПРО НАРОДЖЕННЯ І ШЛЮБ

Волонтерка скористалася своїми знайомствами, аби привернути увагу до бездомної жінки поліцію і соціальні служби.

Встановити наявність документів, що підтверджують особу Наталії Подолян, допомагав заступник начальника управління превентивної діяльності обласної поліції Іван Заєць.

З ним спілкувався журналіст

RIA.

— Жінка родом із Кіровоградщини, народилася і проживала у місті Знам'янка, — розповідає поліцейський. — Тамтешні колеги встановили, що є актовий запис про її народження, зазначені батьки: мати працювала в державному архіві, батько на залізниці. Є ще один запис про шлюб. Однак у ньому не записано дані паспорта. Це дивно, але факт.

Поліцейський каже, щоб поновити паспорт, жінці необхідно отримати копію актового запису про народження. Видати його можуть при наявності паспорта, якого в неї нема. Коло замкнулося...

Водночас треба підтвердити громадянство України. Зробити це можна через суд. Для цього потрібні свідки, які б підтвердили, що знають людину.

За словами поліцейського, він дізнався контакти декого із сусідів з тієї вулиці, де у свій час проживала Подолян. Нібито вони погодилися свідчити.

Люди з радянськими паспортами

Євген Козлов, заступник керівника міського Центру соціальних служб, один із тих, хто добре знає історію Наталії Подолян. Допомігав влаштовувати жінку у два притулки. У розмові з журналістом RIA повідомив, що нині вона перебуває у Центрі підтримки від домашнього насильства. Там гарні умови. Проживає у кімнаті на двох зі ще однією жінкою старшого віку. Як і з іншими постраждалими від насильства, з нею працює психолог.

— Наталії Подолян призначено безкоштовного адвоката, — говорить Євген Козлов. — Готуємо документи до суду.

Найперше необхідно визнати її належність до громадянства України. Співрозмовник каже, що він уже вирішував такі справи. Нинішнього року допомогли двом людям замінити радянські паспорти на українські. Недавно ще один чоловік прийшов із паспортом СРСР. Він з переселенців, приїхав із Запоріжжя. Є ще такі, виявляється, не дивуйтеся. За словами пана Козлова, протягом останніх п'яти років 12 осіб просили про заміну паспорта. Втім, щоб вирішити справу з паспортом Наталії Подолян, їй необхідно ще «воскресити з мертвих».

Вони мене поховали

Під час розмови з Наталією Подолян почув від неї фразу про те, що чоловік уже поховав її. Каже, про це вона дізналася від волонтерки Руслани, яка спілкувалася із сином Наталії — Андрієм. Той сказав, що батько визнав її померлою. Нібито спершу подавав у розвіз, а потім надав документи, що колишня дружина не об'явилася і на підставі цього визнали її померлою. Призгядці про сина жінка починає плакати. Запитую, чому, не відповідає. Згодом каже, що сльози самі течуть. Волонтерка Руслана час від часу провідує Наталію. За її словами, нинішні умови влаштовують жінку.

— Недавно у неї був перукар, змінила зачіску, ніби помолоділа, — розповідає Руслана. — Здавалося б, дрібниця, а на обличчі у неї радість. Тим часом волонтер інколи задумується про майбутнє цієї жінки. Каже, відновимо ми їй документи, доб'ємося пенсії, зрозуміло, що вона буде невелика, бо ж багато часу працювала неофіційно, а далі що її чекає? Квартиру вона не зможе купити, навіть винаймати за пенсійні гроші неможливо. Натомість Наталія Подолян мріє, аби швидше отримати паспорт. Зізнається, що ніяк не дочекається суду.

НА ВСЕСВІТНІ ІГРИ ЇХАЛИ ЗА ПЕРЕМОГОЮ І ЗДОБУЛИ ЇЇ

Рівень ■ У Вінниці вшанували золотих медалістів змагань у США Важа Даіаурі, Данила Стецюка і Богдана Пограничного, а також їхніх тренерів. Вони отримуватимуть стипендію протягом року

ЄВГЕНІЙ МИХАЙЛІВ

У Вінниці вшанували переможців XII Всесвітніх ігор у Бірмінгемі (США). Це сумоїст Важа Даіаурі, акробати Данило Стецюк і Богдан Пограничний. Під час урочистостей спортсменам та їхнім тренерам вручили сертифікати на річну міську стипендію. Подарунки від місцевої влади отримали керівники спортивних шкіл, де готували чемпіонів Всесвітніх ігор, і перший тренер пари акробатів.

ЇХАЛИ ЗА ПЕРЕМОГОЮ

Козятинчанин Данило Стецюк і його партнер Богдан Пограничний розповіли, що їхали за перемогою, бо вважали Всесвітні ігри найважливішими в своїй спортивній кар'єрі. Піднятися на найвищу сходинку було непросто, адже головними конкурентами вінничан виявилися господарі килима. Американська пара в підсумку й посіла друге місце.

— До змагань ми готувалися майже півроку в Бельгії, проходили по два тренування щодня. Далі виїхали на тренувальний збір до Лас-Вегасу (США). В Америці займатися було трохи некомфортно, бо там інший часовий пояс, ніж в Європі, — розповіли чемпіони.

НАЙСТАРИША ПОСТАНОВКА

Данило Стецюк та Богдан Пограничний повідомили, що у фінальному виступі презентували свою найстарішу постановку, яку підготували ще п'ять років тому.

— Потім ми її вдосконалювали, працювали з нею. І без великих змін цей номер «дожив» до Всесвітніх ігор, — сказав Данило Стецюк.

— Коли здобули золото, радість було важко передати словами. Відчуття перемоги на такому змаганні є неперевершеним. Коли ми виходимо на килим і розпочинаємо виступ, маємо одну мету: продемонструвати, що українці — нація переможців, — сказав Богдан Пограничний.

Данило Стецюк і Богдан Пограничний разом почали тренуватись із 2017 року. Їхнім першим наставником є заслужений тренер України Валентина Ровенчак. Нині пару готують до змагань заслужені тренери України Юрій Голяк (керманч національної збірної) і Галина Ковальчук.

За словами Юрія Голяка, велику роль у досягненні успіху відіграв досвід і копінка праці спортсменів. Як наслідок — місцеві акробати отримали найкращий результат на Всесвітніх іграх в історії.

Перед тим, як потрапити на Всесвітні ігри, наш земляк виборов першість на рівні області, потім України. Вже тоді вийшов на міжнародний рівень.

— Даня взяв срібло в Португалії на Кубку світу, — розповідала нам мама спортсмена Оксана. — На другому Кубку світу в Жешуві (Польща) він взяв золото. Було дві чоловічих пари України-1 та Україна-2. Він у них виграв. Це дуже складний процес. Між парами йдуть кваліфікації, хто з

них вийде. Ще є категорія віку, вони теж мають потрапляти. І по роках він проходив на ці ігри — напарнику Богдану наразі повних 20, а Данилу повних 15. Щоб дійти до такої сходинки як Всесвітні ігри, треба йти з області, потім на рівні України, з України на чемпіонати, потім Кубки світу. Дуже довго йти до таких висот. Стільки треба терпіння, витримки, сил, і болі, і плачу!

КОНКУРЕНТИ НА 100 КГ ВАЖЧІ

Вінницького чемпіона з сумо тренує його батько — заслужений тренер України і заслужений працівник фізичної культури та спорту Важа Даіаурі-старший. До речі, раніше він виховав чемпіонку попередніх Всесвітніх ігор — Світлану Тросюк-Колесник.

«Коли ми виходимо на килим, маємо одну мету: продемонструвати, що українці — нація переможців»

Важа Даіаурі-молодший розповів, що йому було дуже непросто готуватись до Всесвітніх ігор, адже відчувався психологічний тиск. Тому перемога далась вдвічі важче, ніж зазвичай на чемпіонатах.

Важа Даіаурі, окрім триумфу у середній вазі, також посів у Бірмінгемі п'яте місце у абсолютній категорії, де деякі конкуренти були майже на 100 кг важчими за нього. Тому вінничанин має мотивацію на наступних Всесвітніх іграх виграти і її!

Голова вінницького спорткомітету Сергій Краєвський наголосив, що імена чемпіонів Всесвітніх ігор у Бірмінгемі вже вписані у скрижалі спортивної історії України та світу. Він висловив впевненість, що це лише початок у спортивній кар'єрі юнаків.

Радість наших чемпіонів з акробатики. Данило Стецюк та Богдан Пограничний вибороли золото на Всесвітніх іграх

Тренер зі своїми вихованцями-чемпіонами. Батько і син Даіаурі та чемпіонка попередніх Всесвітніх ігор із сумо Світлана Тросюк

У Глухівцях відкрили шахову школу «Біле чорне»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У вівторок, 9 серпня, в Центрі культури та дозвілля Глуховецької селищної ради відкрив свої двері шаховий клуб «Біле чорне». Тут будуть проходити шахові турніри та навчання для спортсменів-початківців. Навчатимуть грати в шахи всіх бажаючих Микола Лукомський та Сергій Семенюк.

Про роботу шахового клубу «Біле чорне» нам розповіла керівник Центру культури та дозвілля Глуховецької селищної ради Марія Кулеша.

— Коли я з 1 липня прийшла сюди на роботу, мені нагадали, що при будинку культури функціонували різні гуртки. Серед них був шаховий клуб, — розповідає пані Марія. — Люди нашої громади сказали, що було б добре, щоб відновився такий гурток.

Коли запустили вокальний гурток та гурток декоративно-при-

кладного мистецтва, побачили, що багато хлопчиків і дівчаток не знають, чим їм займатися. Не всі хочуть співати чи робити вироби з бісеру та стрічок. Тому стали шукати напрямки, що для них можна зробити, і вирішили створити шаховий клуб.

— Ми зустрілися з Олександром Козюком і він повідомив, що є такі хлопці, які можуть очолити цей гурток і можуть діток нашої громади навчити грати в шахи. Микола Лукомський та Сергій Семенюк будуть навчати розумовому виду спорту шахістів-початківців. А зі спортсменами-розрядниками будуть проводити шахові турніри, — розказала керівник Центру культури.

Гурток буде працювати 2 рази на тиждень: у вівторок та п'ятницю з 12 до 17 години.

— Сподіваємося, що це будуть систематичні заняття, а шахістів буде стільки, що можна буде про-

водити турніри і розвивати цей напрямок, — каже пані Марія.

Поцікавилися ми, чи в шахову школу приходять навчатися діти вимушено переміщених осіб.

— Сьогодні тільки перший день, як функціонує гурток з шахів. Таких поки немає. У нашому будинку культури відкрився гурток «Кольорова майстерня». В цьому гуртку займається багато дітей, в тому числі і діти переселенців, крім того у нас є ще вокальний гурток «Вишневе намісто». Керує цим гуртком Тетяна Савченко, яка переїхала з двома доньками Аліною та Валерією до матері в Гурівці з Хлібодару, що під Волновахою. Вокалісти розділені на три гурти: це молодша, середня і старша група. Ми з ними розробили багато номерів, які будуть представлені на День Незалежності. У вокальних гуртках також є діти вимушено переміщених осіб.

Шахісти-початківці так захопилися грою, що й позбивали королів

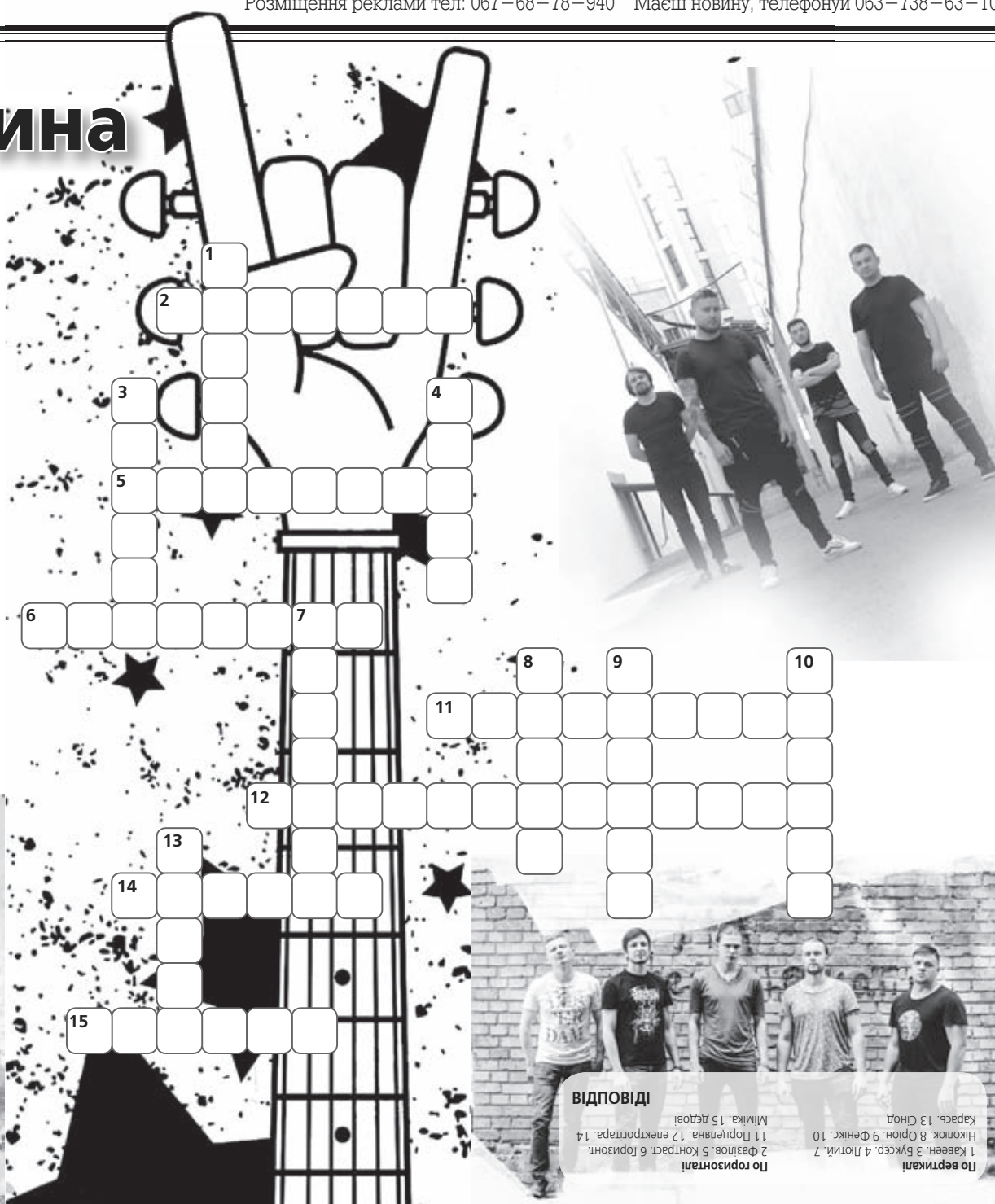
Рок-гурти Козятина

По вертикалі

- 1 Раніше це був гурт «Рокери-Чпокери». Як він називається зараз?
- 3 Перший рок-гурт Козятина, до складу якого входили Ілля Кононов та Валентин Мхеїдзе
- 4 Пісня гурту «Draft» про наше місто — «... Козятин»
- 7 У 2009 році в Козятині з'явився гурт «Aros», а співав там Руслан ...
- 8 Гурт, який у 2004 році заснував Артур Корніюк
- 9 Єдиний козятинський гурт, який грав музику у стилі треш-метал
- 10 У гурту «Formless Reflection» два гітаристи — Кирило Щепкін і Максим ...
- 13 Рок-гурт, в якому грали Сергій Войтюк, Сергій Нечай і Павло Дем'янюк

По горизонталі

- 2 Учасник гурту «Дмитро Пилипюк Бенд», який грає на кларнеті — Рустам ...
- 5 Рок-гурт, у якому на вокалі були і хлопець, і дівчина
- 6 Гурт, який називався так само, як і козятинський футбольний клуб
- 11 Цей гурт у 2010 році переміг на всеукраїнському фестивалі «Тарас Бульба»
- 12 Музичний інструмент, на якому грає Даша Повар, учасниця гурту «Survgen»
- 14 У цьому козятинському рок-гурті грали брати Касаткіни, які зараз є учасниками відомого в Європі «Space of Variations»
- 15 Гурт, вокалістом якого був Сергій Гайдучок — Лампаси ...

ВІДПОВІДІ

По горизонталі
1 Кавбек, 3 Сінд, 8 Оріон, 9 Фенікс, 10 Нікомек, 11 Порцеляна, 12 електроніка, 14 Міміка, 15 дедоу

По вертикалі
1 Карась, 3 Сінд, 4 Лютин, 7 Фенікс, 8 Оріон, 9 Фенікс, 10 Нікомек, 11 Порцеляна, 12 електроніка, 14 Міміка, 15 дедоу

РЕКЛАМА

ПЛИТКА тротуарна та фасадна
БЛОКИ будівельні
ОГОРОЖІ бетонні

ХІТ ПРОДАЖ

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ КРАН-МАНІПУЛЯТОРОМ
М. Козятин, пров. Довженка, 14 Г, (093) 780-39-23; (067) 773-04-26;
тел.: 5-21-46; (067) 910-43-59; (063) 560-07-98.

З ДОСТАВКОЮ ПО ОБЛАСТІ

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ, Машинами та вагонами
БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТІ

ЗОДЧИЙ ZODCHIY.COM.UA

М. ВІННИЦЯ, М. ЗЕРОВА, 1Б М. ГАЙСИН, вул. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9
(067) 430-64-96 (067) 256-74-00

РЕСТАВРАЦЯ ПОДУШОК

- Заміна напівника
- Чистка та дезинфекція пір'я
- Можливість заміни розміру подушки
- Вїзд на замовника

М. Козятин
093-355-89-83

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН САМОСКИД

-ПІСОК -ЩЕБІНЬ -ВІДСІВ -БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

ПОСЛУГИ МІНІ-ЕКСКАВАТОРА

ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ

Виконання всіх видів земельних робіт.
Розрахунок готівковий та безготівковий.
М. Козятин
097-665-87-48
Ярослав Васильович

Будівельні роботи

- Укладка тротуарної плитки.
- Покрівля та ремонт дахів.
- Виготовлення та встановлення воріт та заборів з металопрофілю.
- Фундаменти, заливка.
- Водопостачання, опалення, каналізація.
- Монтаж газових та твердопаливних котлів.

063-736-44-94, 097-660-01-68

ЖЕЖЕЛІВСЬКИЙ КАР'ЄР

ПРОПОНУЄ:

- **ЩЕБІНЬ**
- **ВІДСІВ**
- **КАМІНЬ БУТОВИЙ**

096-096-01-11

БЕНЗОКОСИ

- Запчастини
- Ремонт
- Гарантія
- Кредит

БЕНЗОПИЛИ

м-н «Оріон» вул. 8-Гвардійська, 60-а (р-н ПРБ, поблизу кафе «Рідна хата») **098-26-141-61**
м-н «Фортуна», вул. П. Орлика, 14 (навпроти книжкового м-ну) **067-732-94-19**

магазин **“КАСКАД”**
СПУТНИКОВЕ ТЕЛЕВИДІННЯ

УСТАНОВКА, ГАРАНТІЯ, СЕРВІС

VIASAT

БОЛЕЕ 100 ОТКРЫТЫХ ТЕЛЕКАНАЛОВ

ул. Ленина, 15а тел.: (097) 993-29-42, (063) 260-10-35, 093-529-60-98

КРИНИЦІ КОПАЄМО

Чистим докопуємо

Копавемо вигрібні ями, каналізації, траншеї.

097-968-28-96
098-903-12-59

Продам корову тільну, молочну 8 місяців.
096-772-01-94

Продам корову дуже добру, тільна, молоко жирне і плотне, красива з документами.
073-793-55-95

Продам тільну теличку 1,8 міс., з невеликих корів, чорно-ряба. 073-793-55-95

Продам бичка на відгодівлю «Сементал» та теличку, добре випоєний, н'є, їсть все та більшого бичка. 073-793-55-95

Продам теличку чистокровну, червона «Галштин» від високої корови. 099-616-76-78

Продам тільну корову та річну телицю.
098-919-60-64

Продам теличку від доброї корови та бичка на відгодівлю породи «Сементал».
063-648-20-99

Потрібна бригада для чистки копанки вручну. 067-430-79-37, 093-756-39-33

Продам кізочку, негуляна, торішня.
068-505-59-38

Продам козенят 4 місяці. 096-035-89-78

РОБОТА

□ На шиномонтаж запрошуємо працівника та автомеханіка. 063-145-76-77

□ На роботу в магазин «Продторг» та «Тинок» запрошується оператор. 067-430-02-80

РЕМОНТ

□ Виконую Зварювальні роботи. 067-786-29-90

ПРОДАМ

□ Б/в меблі: шафи, кроваті, серванти, килими, паласи, телевізор, холодильник, міжкімнатні двері. 068-838-63-23

□ Банки 3 л. 093-153-91-14

□ Бензопилу «Штіль», «Гудлак», бензокосу, водяні насоси, ел. лобзик, ел. дрель, ел. двигуни 3 квт, болгарку, шуруповерт, ЯВУ-350, скутер 4т, мотоблок Форте-25. 068-216-34-20

□ Бідоки молочні, вулики, диски R 14 «Пежо», гитари. 098-034-42-59

□ Будинок 78 кв. м., вул. Водокачна з усіма зручностями, сараї, гараж, погріб, ділянка 10 сот. 067-368-56-14

□ Валізу велику на колесах. 093-884-86-66, 068-209-91-37

□ Велосипед «Ardis-01» гарний стан, два килими натуральні 2 х 3. 067-307-70-94

□ Велосипед підлітковий в хорошому стані, недорого. 096-940-95-45

□ Велосипеди жіночий та дитячий недорого. 098-007-97-30

□ Візок інвалідний, кімнатний, новий 1000 грн., візок інвал. з електропр. модель 215, без акумуляторів є зарядний пристрій, 500 грн. 066-443-41-81

□ Гній-перегній дешево. 097-793-55-95

□ Гній-перегній. 093-297-19-24

□ Голуби бойні, пакистанці, бакінці. 067-394-60-27

□ Граблі прицепні до трактора на 5 сонечок. 097-619-21-03

□ Два дивани б/в. 067-928-30-51

□ Двері металеві з коробкою, доріжки нові, килим 2 х 3, стіл комп'ютерний, комп'ютер, процесор, монітор, вікна дерев'яні зі склом. 063-393-02-59

□ Дві шафи для спальні з антресолями, меблі для вітальні: шафа, два серванти, тумба під телевізор, журнальний столик. 096-490-39-54

□ Деревообробний станок, багатофункціональний. 093-375-06-61

□ Диван б/в шкіряний з двома кріслами, велосипед підлітковий 6-14 років. 063-292-64-86

□ Зем. ділянку на «Полі Чудес» 15 сот. чорнозему, погріб, контейнер, криниця. 097-989-09-79

□ Зерно пшениці 2 тонни. 063-675-93-04

□ Кімнатна стінка - 4 м, стіл-тумба, журнальний стіл, пуфи, письмовий стіл, тумбочка, килими, швейна машинка ножна, стаціонарні телефони. 063-629-52-33

□ Кухонний гарнітур в гарному стані, колірору кава з молоком. Недорого. 063-738-48-46, 063-270-00-92

□ Ліжечко дитяче з матрацом дешево, тренажер спортивний, мрамурна плитка. 068-753-33-53

□ Ліжко односпальне з гарнітуру, ліжко полуторне з панцерною сіткою. 096-307-00-73

□ Ліжко односпальне з гарнітуру, ліжко полуторне з панцерною сіткою. 096-307-00-73

□ Морських свинок. 097-446-20-46, 063-629-01-49

□ Пай кукурудзи, пшениці, жито, сіно, електро-бурякорізу, електросічкарню, часник «Любаша», картоплю.068-216-34-20

□ Перуки, банки 1,5-1 л., іграшки, пластинки, шкіряну валізу, постільну білизну, жіночий плащ 56 р., теплий. 093-884-86-66, 068-209-91-37

□ Піаніно «Україна», коричневого кольору, гарний стан. 068-002-79-70

□ Плиту газово-електричну на 6 комфорок «Ariston»-220 v., не була в використані. 097-327-27-34, 063-293-14-23

□ Плиту газову. 067-646-72-63

□ Полове покриття 1,5 х 5, 2 куска. 097-494-15-89, 093-353-67-33

□ Прицеп до легкового авто. 063-289-29-03

□ Прицеп новий до мотоблока. 073-087-52-80

□ Пшеницю зерно, грис висівка. 093-411-31-05

□ Сервант, тумбочка під телевізор, диван малютка, тумбочка для кухні, або для білизни, все б/в у відміному стані. 096-983-18-24, 093-619-19-93

□ Софу б/в в гарному стані, телевізор б/в «Panasonic» діагон. екрана 80 см. 063-105-90-12

□ Стіл з шульками та поличками, світлий. 093-726-16-85

□ Стінку кімнатну, можливо в роздріб, вазони «Алос». 063-113-22-18

□ Тачка на двох колесах нова недорого, дачна ділянка на ст. «Плановий» без будівлі. 093-646-96-41

□ Холодильник «Мінськ», супутникові антени, телевізор «Toshiba», швейні машинки, меблі: стінка, шафи, диван. 073-003-80-12

□ Холодильник б/в, «Днепр». 093-007-75-90

□ Холодильник однокамерний «Днепр», б/в, самовивіз. 050-490-38-37

□ Цеглу червону та білу, баняки чавунні, банки 1 та 3 літрові. 067-415-23-49

□ Шафу 2-х дверну від спальні «Альбіна». 067-430-79-37, 093-756-39-33

□ Ячмінь чотири мішки, пшениця одна тонна пай. 098-992-40-27, 097-484-50-36

□ Ячмінь. 095-722-44-23, 096-045-35-42

НЕРУХОМІСТЬ

□ 1/2 будинку, 32 кв. м., вул. Матросова, інд. опалення та пічне, 4 сот зем діл., недорого, 3000. 093-704-31-57

□ 1-кімн. кв., 2 поверх, євроремонт, меблі. 093-704-31-57

□ 1-кімн. кв., 3 поверх, 36 кв. м., опалення, без ремонту з меблями, р-н ПРБ. 093-704-31-57

□ 1-кімн. кв., 35 кв. м., перший поверх, без балкону, без ремонту, вул. Катюкова 39. 068-077-25-62

□ 1-кімн. кв., 37,5 кв. м., перший поверх, р-н училища. 097-554-92-22

□ 1-кімн. кв., терміново, центр, 5 поверх, інд. опалення, євро балкон та вікна. 063-492-06-05

□ 2-кімн. кв., 1 пов., р-н школи №3, інд. опал., недорого. 093-704-31-57

□ 2-кімн. кв., 5 пов., вул. Незалежності, інд. опал., м/п вікна. 093-704-31-57

□ 2-кімн. кв., з ремонтом, 45 кв. м., перший поверх, вул. 8-ма Гвардійська 71. 097-807-33-60

□ 2-кімн. кв., центр м. Козятин, терміново. 050-853-06-35

□ 2-кімн. кв., центр, 5 поверх. 073-003-80-12

□ 3-кімн. кв., 65 кв. м., 3 поверх, без ремонту. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., центр, 3 пов., опалення, з ремонтом та меблями, 54 кв. м. 093-704-31-57

□ Будинок в с. Селище, вул. Сонячна, центр. вода,, опалення газове, інд. зем. ділка 60 сот. 098-534-75-54

□ Будинок 116 кв. м., с. Пляхова, ділянка 30 сот., погріб, сарай, гараж, літня кухня, газ, вода, пічне та газове опалення. 098-973-11-30 Юрій

□ Будинок 41 кв. м., м. Козятин, центр, 6 сот. землі, молодий сад, погріб, сарай, газ+пічне опал., утеплений. 063-404-13-13

□ Будинок 80 кв.м. з усіма зручностями, зем. ділка 7,5. 098-534-75-54

□ Будинок 81 кв. м., з ремонтом та меблями, усі зручності, сад, город, гараж, сарай, літня кухня, баня, уся ділянка 12 сот. 097-130-02-57

□ Будинок в с. Іванківці з госп. будівлями, газ, вода, 4,5 км. від центру Козятин. 068-216-34-20

□ Будинок недобудований «Царське село», вул. Приозерна 21. 097-327-27-34, 063-293-14-23

□ Будинок с. Махаринці, центр, м/п вікна, криниця, погріб, сарай. 098-133-30-94

□ Будинок цегл., інд. опал., усі зручності, сарай, город 7 сот., р-н школи №3. 093-704-31-57

□ Будинок цегляний, 11 сот. зем. ділянка, інд. опалення, біля центру. 093-704-31-57

□ Будинок цегляний, інд. опалення, вул. І. Франка, зем. ділянка 6 сот. 093-704-31-57

□ Будинок цегляний, м. Козятин, р-н школи №4, газ, вода, погріб, підсобні приміщення. 063-784-40-54

□ Дача на ст. «Плановий», будинок цегляний 8 х 6 м. куб., ділянка доглянута. 098-943-24-64 після 16:00

□ Зем. ділянку з фундаментом 10 сот., є криниця, сарай, будматеріали, усі документи на будівництво. 097-354-76-68

□ Зем. ділянку, під забудову 8,5 сот., м. Козятин, вул. Білоцерківська. 063-784-40-54

□ Земельну ділянку, р-н училища. 063-241-03-36

□ Приміщення під офіс чи магазин, р-н ПРБ, 50 кв. м. 093-704-31-57

Минає 6 місяців глибокої печалі та болю, як пішов з життя

Вельгус Володимир Анатолійович

11 серпня

Як боляче без тебе, рідний, жити,
Душа ридає, тужить і болить,
Ніким тебе не можна замінити,
І сльози ллються, як струмок біжить.
За все, за все ти нас прости,
Що не змогли тебе спасти.
Тобі земля хай буде пухом,
І вічна пам'ять в небесах.
Тебе ніколи не забудем
Ти назавжди в наших серцях.

*Вічно сумуючі: дружина, син, невістка,
онучка, тесть, теща, вся рідня.*

КУПЛЮ

□ 1-кімн. квартиру, можливо без ремонту. 093-002-61-40, 067-705-46-65

□ Балони: кисневі, вуглекислотні, газові, побутові; електродвигуни, пір'я гусяче, качине, старі подушки, перини. 097-529-10-20

□ Бензокоси, бензопили, ел. двигуни від 2 квт до 5 квт, неробочі, або розкомплектовані. 068-216-34-20

□ Гараж в кооперативі «Жигулі», розгляну всі варіанти. 093-095-17-57, 096-737-40-40

□ Для власних потреб дорогого металобрухт та відходи кольорового металу; акумулятори, радіатори, газ. балони та кисневі, газ. колонки, холодильники, пральні машини, батареї опалення. 097-793-55-95

□ Зерно та дрібну картоплю, можливо пай. 073-793-55-95

□ Картоплю дрібну в не обмеженій кількості, кормовий буряк, гарбузи, можна без зернят. 063-398-52-10

□ Картоплю дрібну та буряки. 097-793-55-95

□ Картоплю дрібну, буряк, сіно, можливий самовивіз. 073-793-55-95

□ Картоплю дрібну, буряки, гарбузи. 093-297-19-24

□ Картоплю стару дрібну та велику, ручну косу, тюки ячменю, шпали дерев'яні б/в. 097-255-51-60

□ Металобрухт та відходи виробництва алюміній, мідь, нерж. сталь від організацій та населення для власних потреб. 097-793-55-95

□ Сіно, можливо на пні. 097-793-55-95

□ Унітаз б/в, придатний для тимчасового використання на час ремонту. 098-386-53-29 Антоніна

□ Шкірки кролів, заб'ю кролів за шкірку. 097-446-20-46, 063-629-01-49

□ Авто будь-яких марок, у будь якому стані. Дорого. 063-585-23-50, 097-648-46-69

РІЗНЕ

□ Атестат про повну загальну середню освіту серія АВ №013836 на ім'я Бабчинська Оксана Володимирівна вважати недійсним.

□ Втрачений військовий квиток НК №5076416, посвідчення УБД №117583 на ім'я Рудюк Ігор Володимирович вважати недійсним.

□ Для серйозних відносин познайомлюсь з чоловіком без шкідливих звичок, віком 58-65 років. 068-166-26-73

□ Студент 20 років терміново шукає роботу сторожа, або охоронця в м. Козятин та районі. 098-509-37-82, 067-192-67-78

КУПОН НА РОЗМІЩЕННЯ
ОГОЛОШЕННЯ В ГАЗЕТУ

Оголошення приймаються за адресою вул. Незалежності, 39
Пошта, вхід з двору, 2 поверх

Рубрика

Текст безкоштовного оголошення (до 150 знаків)

Тел.:

Безкоштовні оголошення, в рубрики: продаж, міняю, куплю, різне, приймаються в четвер та п'ятницю. В понеділок і вівторок 10грн. Оголошення Авто та нерухомість 10грн. Середа 20 грн

RIA
Козятин

АНЕКДОТИ

В касі магазину:
— Юначе, вам вісімнадцять вже виповнилося?
— Але я ж Пепсі купую.
— А я просто цікавлюся. Я жінка вільна!

— Дівчата! Я такого галантного кавалера знайшла, кожен день мені по сто троянд дарує, вже вся кімната заставлена трояндами!
— Ух ти! А хто він такий?
— Та це Сашко з п'ятого під'їзду.
— Тьфу! Я його знаю, він на кладовищі сторожем працює...

— Тату, а хлопчики у нашому класі матюки на дошці писали...
— Це погані хлопчики, ти хоч з ними не писала?
— Ні! Я диктувала!

— Скільки коштуватиме бензопила, щоб пиляти москаля?
— Це вам обійдеться в \$1000.
— Зачекайте, це не правильно все. Давайте ще раз!
— Означає обійдеться...
— О, правильно, обійдеться, пилятиму звичайною пилкою...

Судячи по кількості охорони в патріарха кирила — в Бога він не вірить...

Російська мама взяла кредит на 7 мільйонів рублів у заставу мертвого сина, який на момент укладення кредитного договору був ще живий... Вона вірить у ЗСУ!

В дитинстві завжди хотіла дізнатися, що було в російській казці далі, після того, як Іван-дурак став царем. Дізналася.

— Куме! Ви чули? путін помер!
— А чого?
— Банальна смерть: подавився Україною.

Приходить чоловік на цвинтар і чує, що хтось кричить: Ура! Браво! Підходить, бачить зграю українців і двох замучених могильників. Питає:
— Що тут сталося?
— Та вчора путін помер, то ми його сьогодні, бл**, десять разів на біс закопуємо!

Коли путін говорить, що вони ще нічого серйозного не починали — я би на місці росіян більше починав нервувати, бо виглядає так, що вони ще не серйозно вмирають.

Після прогулянки з псом чоловік повертається додому і каже

дружині:

— Не знаю, що трапилось із нашим Азором, але всю дорогу назад він рвався і гавкав, наче хотів щось сказати!
Жінка заходить у вітальню, дивиться на собаку і каже:
— Він хотів сказати, що він — чужий пес!

— Моя дружина зовсім здуріла!
— А що з нею?
— Уяви собі, кожного дня лягає спати о третій годині ночі.
— А що ж вона робить до цього часу? Гуляє?
— Та ні. Чекає на мене.

У молодой жінки постійно боліла голова. Лікар порадив їй вийти заміж, а через якийсь час питає:
— Ви вже маєте чоловіка?
— Так, дякую.
— А голова вже не болить?
— Болить, але тепер — у нього.

Порада дня. Поважайте людей в окулярах, бо вони заплатили гроші, щоб бачити вас.

Люблю читати гороскопи. Це єдине місце, де я маю гроші, подорожі та ідеальні стосунки.

Молодий батько — педіатрові:
— Лікарю, дружина залишила на мене нашу дитину і поїхала у відпустку. А маля втрачає у вазі. Я і на прогулянки його воджу, і масаж роблю, і кварцові ванни, і гімнастику...
— А чим ви його годуєте?
— Тьху, дідько, так і знав, що щось забуду!

— Я вчора пішов на нудистський пляж, так у мене щелепа до колін відвисла.
— Що, так здивувався?
— Ні, так прикривався.

— Чим відрізняються борці сумо від звичайних японців?
— Вони їдять ложками!

Жінка — чоловікові:
— Мені тут запропонували на кілька днів на море поїхати.
— Ну і що, ти поїдеш?
— Що я, дурна — не скористатись таким моментом?!! А ти не поїдеш?
— Ні, звичайно. Що я, дурний — не скористатись таким моментом?..

Є дві новини: погана і добра. Погана — росіяни дохнуть на асфальті і не удобрюють наші чорноземи, а хороша — ми ж можемо їх туди перетягнути!

ГОРОСКОП

ОВЕН

Приплив енергії на початку тижня вас просто окрилить. Інформацію, що надходить, необхідно перевіряти ще раз. П'ятниця хороша для початку справ як великих та важливих, так і незначних.

ТЕЛЕЦЬ

Цього тижня ділитесь своїм досвідом та знаннями, повертайте борги та завершуйте проекти. Ваші старання на роботі принесуть велику віддачу, а ініціатива не залишиться непоміченою.

БЛИЗНЮКИ

Цього тижня бажано скоротити обсяг роботи. Присвятіть більше часу відпочинку. І вам вдасться відчути внутрішню гармонію та бажання жити, творити, любити.

РАК

Цього тижня вам потрібно бути зібраним і спокійним, навіть якщо навколо вирують бурі. Це шлях до успіху. У вихідні близькі люди можуть чекати від вас ухвалення важливого рішення, не розчаруйте їх.

ЛЕВ

Настав важливий час, що дозволяє розкрити себе у професійному плані, так що зосередьтеся на роботі, але не витрачайте свої сили на дрібниці. Ставте собі глобальні завдання, уникайте конфліктів. Здобувши душевний спокій і забувши про недовірилість, ви станете господарем становища.

ДІВА

Постарайтеся зібратися з духом і закінчити разом усі набридли справи. І зі спокійною душею вирушити у відпустку чи бодай на дачу. Дрібні неприємності в сім'ї не варто сприймати занадто близько до серця.

ТЕРЕЗИ

Гарна пора для повноцінного відпочинку. Варто розпочати відпустку саме зараз. Ті ж представники знака, чії відпустки поки що не розпочалися, вирішують інші завдання. Фортуна буде до вас прихильна і допоможе просуванню кар'єрними сходами.

СКОРПІОН

Ви можете виявитися об'єктом підвищеної уваги, вас із задоволенням слухатимуть, ваш авторитет зросте. Ви отримаєте дуже вигідний контракт. Дайте близьким любов та свободу.

СТРИЛЕЦЬ

Нарешті багато проблем, що мучили вас, підуть. Тиждень добрий для справ, які можна швидко закінчити. Не бажано починати щось нове. Вихідні варто провести у романтичній обстановці, бажано за містом.

КОЗЕРІГ

Довіряй, але перевіряй — ось одне з головних завдань тижня. Ви зможете досягти майже будь-яких вершин, але лише за критичного ставлення до себе і до оточуючих. Не піддавайтесь на обман та провокації, на роботі можуть виникнути раптові проблеми.

ВОДОЛІЙ

Настав час визначитися, які з ваших ділових контактів є перспективними, а які — ні. Вдалий час для пошуку нової роботи. Будьте наполегливішими, тоді удача вам усміхнеться, і ви зможете реалізувати свої давні ідеї.

РИБИ

Постарайтеся не дратуватися і тримати емоції під контролем, інакше великий ризик через дрібниці зруйнувати перспективні зв'язки. Наприкінці тижня вас можуть спровокувати на з'ясування стосунків.

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	 GISMETEO	 SINOPTIK	 METEO.UA
ЧЕТВЕР 11.08	 +26 +14	 +22 +15	 +23 +17
П'ЯТНИЦЯ 12.08	 +21 +17	 +23 +16	 +26 +17
СУБОТА 13.08	 +29 +16	 +26 +18	 +26 +18
НЕДІЛЯ 14.08	 +30 +17	 +25 +17	 +26 +17
ПОНЕДІЛОК 15.08	 +29 +18	 +25 +18	 +27 +17
ВІВТОРОК 16.08	 +27 +17	 +25 +18	 +27 +18